

Borili smo se, krvaveli (linorez — Nikolaj Pirnat)

**Za 22. julij —
praznik vstaje
slovenskega naroda
iskreno čestitajo vsem
borcem NOV in aktivistom**

*Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinski komite ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO Velenje*

*Cestitki se pridružuje tudi uredništvo
Našega časa in Radia Titovo Velenje*

Občina Mozirje

Toča je uničila pridelek

Ko je strah po neurju minil, so bile »kepice« primerne tudi za igro

Gornjo Savinjsko dolino je v nedeljo popoldne zajelo neurje s točo, kakršne ne pomnijo tudi najstarejši prebivalci, saj ni bilo malo primerkov velikih kot kurje jajce. Neurje je prizadelo predvsem levi breg Savinje, njegova moč pa se je stopnjevala od Radmirja, preko

Rečice, Nazarij in Mozirja, do Lok, kjer je bilo najmočnejše.

Posebne komisije so že v ponedeljek zjutraj pričele ocenjevati škodo, ki ni majhna. Na 145 hektarjih posejanih s pšenico, koruzo, krompirjem in peso je po prvih grobih ocenah škoda za 8

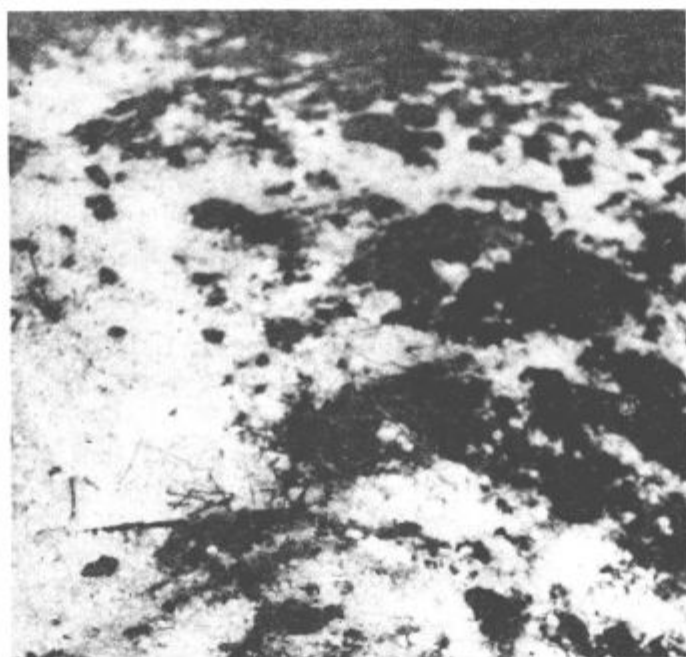
milijonov dinarjev. Nasadi hmelja na področju Rečice so uničeni tudi do 70 odstotkov, v Radmirju nekoliko manj.

Jasno seveda je, da je toča uničila tudi pridelek ostalih poljščin, vrtnin in sadja.

Prizanesla ni tudi streham.

Na stanovanjskih in gospodarskih poslopijih je na strehah škoda za približno 3 milijone dinarjev, močno poškodovani pa so bili tudi rastlinjaki, saj je toča zdrobila 400 kvadratnih metrov stekla. Prizanesla ni tudi počitniškim prikolicam v kampu Menina, seveda pa bodo imeli precej stroškov tisti lastniki avtomobilov, ki jih je neurje kakorkoli preseletilo.

Elkroj
Ko rečem hlače, mislim na Elkroj

V nekaj minutah je bilo vse pobeljeno, pa tudi uničeno

KS Vinska gora

Praznovali bodo

22. julija praznujejo v krajevni skupnosti Vinska gora krajevni praznik. Tudi tokrat so v počastitev pripravili vrsto prireditev:

V soboto, 21. julija ob 17. uri bo pri lovski koči na Lopatniku streljanje z zračno in malokalibersko puško posamezno,

v nedeljo, 22. julija ob 8. uri turnir v malem nogometu,

v sredo, 25. julija se bo ob 16. uri pričel teniški turnir za krajane Vinske gore,

v četrtek, 26. julija ob 20. uri v Lipju mokra vaja gasilcev,

v petek, 27. julija, ob 18. uri šahovsko srečanje Vinske gore in Vrbja,

v soboto, 28. julija ob 17. uri košarkarski turnir ob 20. uri pa srečanje ob tabornem ognju v Lipju,

v nedeljo, 29. julija ob 9.30 sprejem gostov pri združnem domu, ob 10. uri bo slavnostna seja, ob 11. uri otvoritev dveh avtobusnih postajališč v Vinski gori, otvoritev ceste Zajc — Jurko na Lopatniku, ob 12. uri otvoritev cest Petek—Bevče in Petek—Plešnik v Lipju, kjer bo tudi krajši kulturni program, ob 13. uri bo slavnostno kosilo, ob 15. uri pa se bo pričela vrtna veselica z bogatim srečelovom. Igral bo ansambel Saleški fntje.

V nedeljo, 5. avgusta bo izlet in družabno srečanje članov Rdečega križa Vinske gore na Bledu.

KS Edvarda Kardelja

Nova samopostrežna trgovina

V soboto dopoldne so delavci velenjske Ere slavili pomembno zmago. V krajevni skupnosti Edvarda Kardelja v Titovem Velenju so odprli veliko samopostrežno trgovino — Prehrano, katere so se seveda najbolj razveselili tamkajšnji prebivalci, saj imajo sedaj tako rekoč pred nosom živila in vsakodnevne potrebščine. V trgovini pa se bodo lahko nabavili tudi prebivalci okolice.

Ta objekt je delavce Ere veljal 10 starih milijard dinarjev. Najbolj spodbudno pri tem pa je, da je bil samopostrežni center zgrajen v roku in brez vsakršnih vmesnih podražitev, kar kaže, da so se izvajalci del — Gradis in drugi zelo potrudili. S tem so v velenjski Eri svoje prodajne zmogljivosti povečali za 1000 kvadratnih metrov.

Melior

M CLUB

TOVARNISKO ZNIŽANJE letne konfekcije za 30 % od 20. 7. 1984 dalje v trgovinah Modnega salona v Titovem Velenju, salonu M in industrijski prodajalni.

Ne zamudite ugodne priložnosti!

Gorenje

Spodbudni polletni rezultati

Člani predsedstev občinskega komiteja ZK in občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje so predstavniki Gorenja sredi preteklega tedna seznanili s potekom izvajanja sanacijskega programa velenjskega dela Gorenja, s problematiko, s katero se srečujejo ob tem, spregovorili pa so tudi o poletnem gospodarjenju.

Predstavniki Gorenja so posebej poudarili, da sanacijski program v štirih najpomembnejših točkah (proizvodnja, produktivnost, izvoz in organizacija dela) zadovoljivo uresničujejo. Predvsem gre tu za visoko raven fizične proizvodnje, katero so v skladu z zelo zahtevnim letnim načrtom uresničili 50-odstotno, kar je za približno 30 odstotkov več kot v enakem obdobju lani, in to skorajda ob enakem številu zaposlenih. To pomeni, da je za enak odstotek večja tudi produktivnost. Poudariti pa je treba, da so v tem obdobju delavci Gorenja delali še dodatnih deset sobot za izpolnitev zahtevnega plana proizvodnje, kar najbolje kaže oziroma potrjuje pripravljenost vseh za uresničitev zadanih nalog.

Izvoz uresničujejo v skladu s sanacijskim programom in obveznostim sprejetim v siseotu. Tudi proces reorganizacije poteka v skladu s sprejetimi nalogami, glede nadaljnega občutnega povečevanja produktivnosti pa so dejali, da bodo potrebni korenitejši posegi v tehnološki proces.

Uspešno uresničevanje sanacijskega programa pa vsekakor zavirajo izgube. Gorenje ima namreč še vedno za 2,12 milijard dinarjev nepokrite izgube za leto 1983. Za njeno pokrivanje sicer obstajajo viri, vendar gre kot so dejali za časovne odmik, kar vpliva tudi na likvidnost. Opozorili so tudi na nizke osebne dohodke, ki lahko v nadaljevanju v največji meri ogrozijo uresničevanje sanacijskega programa. V osebnih dohodkih namreč v Gorenju zaostajajo tako za občino, branžo kot republiko. Ta zaostanek se giblje od 18 do 30 odstotkov; pa še tu lahko nastanejo nadaljnje omejitve zaradi nekri-

te izgube in likvidnostnih težav.

Poletno poslovanje v Gorenju lahko strnemo v ugotovitev, da so kljub vsem težavam njihovi rezultati zelo spodbudni. Koliko so naredili, pove tale primerjava: V enakem obdobju lani sta Gorenje TGO in Gorenje GPS prigrbospodarili kar 1,55 milijarde dinarjev izgube, letos pa izgube iz tekočega poslovanja ni, brez izgube pa so ob poletju tudi ostale delovne organizacije, za razliko od lani, ko jih je ob poletju kar šest poslovalo z izgubo.

V razpravi so člani obeh predsedstev ocenili, da s doseženi rezultati dokazujejo pravilnost usmeritve reševanja težav in so hkrati pokor širši družbenopolitični skupnosti za uspeh njihovih naporov pri sanaciji ter hkrati potrjujejo pravilnost izkazanega zaupanja.

Nadaljevanje uspešnega poslovanja spodbuda vsem delovnim ljudem, komunistom in občanom naše republike za končne napore pri pokrivanju izgube ter hkrati moralno plačilo za vse napore, ki so jih vložili za sanacijo Gorenja.

V razpravi so se navzoči posebej dotaknili kadrovskega vprašanja, ki je izmed bistvenih dejavnikov nadaljnega poteka sanacije, in merili da slovenski prostor ni tako velik, da bi razdalje pomenile resnejšo oviro pri pridobivanju sposobnih kadrov. Precej besed so na skupnem sestanku namenili tudi raznim deizformacijam, s katerimi se želi omalovaževati delo poslovnih organov v Gorenju. Glede na to, da se tovrstne informacije pojavljajo tudi ob drugih kadrovske postopkih ali pomembnejših družbenih akcijah, so člani obeh predsedstev ocenili, da gre za namerno delovanje posameznikov ali skupin, ki želijo zavirati, omalovaževati in razvedniti napore posameznih ozd in celotne družbenopolitične skupnosti. Zato bo potrebna odločna akcija za preprečitev podobnih dejanj.

Ker nekatere dogovorjene akcije potekajo prepočasi, kar seveda slabo vpliva na tekoče poslovanje,

so sprejeli pobudo, da bo politični aktiv občine redno poročal republikanskim organom o poteku uresničevanja sanacije, problematiki ob njenem izvajanju ter daljši pobude za nadaljnje aktivnosti.

Predsedstvi sta tudi ocenili, da bo treba še mnogo naporov odgovornih komunistov, delavcev Gorenja in celotne naše družbenopolitične skupnosti, da bodo sanacijo privedli do končnega cilja. Ob tem pa so poudarili, da vodilni delavci v Gorenju uspešno opravljajo zaupane jim naloge in da bo z maksimalno kontinuiteto teh kadrov mogoče govoriti tudi o uspešnosti naporov in celotne sanacije. Zato so člani obeh predsedstev pozvali vršilca dolžnosti predsednika KPO sozda in vse ostale vodstvene delavce, da ostanejo v Gorenju na sedanjih položajih tudi po preteku šestmesečnega mandata.

Občina Mozirje

Nič več „mrtvih“ knjig

Dobra knjiga je vsekakor del kulturnega življenja vsakega posameznika in kulture si zagotovo ne moremo predstavljati brez družboslovne, leposlovne ali strokovne knjige. V zvezi s tem v mozirski občini ugotavljajo, da imajo v vsaki delovni organizaciji precej literature, ki pa ni na voljo širšemu krogu bralcev, predvsem pa ni podrobnih pregledov, kakšne knjige sploh imajo.

Podatki kažejo, da se sredstva za knjige iz leta v leto bolj krčijo. Na to vplivajo tudi rastoče cene knjig, manjša se število knjig in s tem njihovo temeljno poslanstvo. Na drugi strani se zaradi upadanja kupne moči povečuje izposojanje knjig. Zato so se sindikati v mozirski občini odločili, da preprečijo nadaljnje padanje števila knjig, predvsem pa želijo knjige približati

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Velenje

Višje stanarine in najemnine

Pred tednom dni so se ponovno sestali delegati zbora uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje. Najpomembnejša točka dnevnega reda je bilo povečanje cen stanarin in najemnin v letošnjem letu.

Te se bodo, kot je že znano, povišale s 1. septembrom za 30 odstotkov. Tako bo dosežena 1,6 odstotna revalorizirana vrednost stanovanjskega fonda. Za primerjavo naj povemo, da je ta v lanskem decembru znašala 1,33 odstotka, da bi pa morali do leta 1985, vsaj tako je zapisano v temeljnem planu Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje za obdobje 1981—1985, doseči že 2,44 odstotno višino revalorizirane vrednosti stanovanjskega sklada, kar pa verjetno ni več dosegljivo.

Delegati samoupravne stanovanj-

ske skupnosti so potrdili samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic in sporazum o razdelitvi pravice uporabe poslovnih prostorov v nadstropju stavbe Saleška 19/a v Titovem Velenju. Tako so na najlepši način razrešili problem okoli katerega se na prejšnji skupščini nikakor niso mogli zediniti. Potrdili pa so tudi spremembo pravilnika o osnovah in merilih za delno nadomeščanje stanarin. Dopolnitev pravilnika se nanaša na izračun delne nadomestitve, pri kateri naj se upošteva dokazljiv dohodek članov gospodinjstva za

prefekto leto ali pa v zadnjih treh mesecih pred vložitvijo pismenega zahtevka za subvencijo. Odbor je pri obravnavanju subvencij namreč ugotovil, da so se posameznim prosilec osebnih dohodki v tekočem letu v primerjavi s preteklim letom znižali, zato je tudi predlagal to dopolnitev.

Delegati so potrdili tudi pravilnik o pogojih za reševanje stanovanjskih vprašanj udeležencev NOV. Ta vprašanja se v naši občini zglede rešujejo, saj imajo trenutno vsi rešene stanovanjske probleme.

mkp

Folklorna skupina Ojka

Plesali bodo v Zagrebu

Folklorna skupina Ojka iz Smartne ob Paki si je že dobera utrdila pot na folklornem področju. Poznajo jo ljubitelji domačih plesov in pesni od blizu in daleč. Lani so šmarški folkloristi zaplesali na mednarodnem festivalu na Ohridu.

Letos pa jih je odbor za folklorno dejavnost pri Zvezi kulturnih organiza-

cij Slovenije izbral na nastop na mednarodnem festivalu Smotri folklorne, ki bo od 22. do 25. julija v Zagrebu. Na tem festivalu vsako leto nastopa precej skupin iz drugih držav. Osrednja prireditelj bo v dvorani Vatroslava Lisinskega, šmarčani pa se bodo občinstvu predstavili s spletom plesov, značilnih za okolico domačega kraja.

Obvestilo uporabnikom komunalne oskrbe in storitev

Komunalna oskrba in storitev

V obvestilo uporabnikom Komunalne oskrbe in storitev, ki je bilo objavljeno v zadnji 27. številki tednika NAŠ ČAS, se je vrnilo nekaj napak, ki jih želimo popraviti, hkrati pa vas seznaniti z novimi cenami za gospodarstvo, o katerih je v tem času razpravljajal in odločal IS Sob Velenje.

I. V omenjenem obvestilu je bilo v odstavku pred tabelo s pregledom cen v oklepaju napačno napisano »(Gospodarstva in ustanove)«.

Pravilno pa je »(Gospodinjstva in ustanove)«.

V tabeli s pregledom cen je pod točko 1. vodooskrba napačno napisana nova cena 11,00 din/m³, pravilno pa je 8,10 din/m³. Zaradi te napake je tudi v naslednjem odstavku za tabelo napačno ugotovljena bruto cena vodooskrbe 12,99 din/m³, pravilno pa je 10,09 din/m³. V tabeli pri odvozu smeti je pravilna merska enota m³ in ne m².

2. Uporabniki Komunalne oskrbe in storitev na področju gospodarstva (industrija, trgovina in obrt) pa bodo od 1. 7. 1984 dalje plačevali komunalno oskrbo in storitve po naslednjih novih cenah:

Zap. št.	Vrsta oskrbe	Me	Nova cena
1	2	3	4
1.	VODOOSKRBA	m ³	12,30
	— obračun po dejanski porabi		
2.	ODVAJANJE ODPLAK	m ³	3,40
3.	ODVOZ SMETI	m ³	1,90
4.	TOPLOTNA OSKRBA		
	4.1. obračun po dejanski porabi	MWh	1.760,00
	— porabljena energija	MWh	950,00
	— fiksni stroški (moč)	MWh	810,00
	— ogrevanje sanitarne vode	m ³	135,15

Ob ceni vodooskrbe in odvajanja odplak se zbira še prispevek za razširjeno reprodukcijo v višini 2,00 din/m³, vode oziroma 1,00 din/m³ kanalščice, ki velja že od leta 1978 in se združuje v komunalni skupnosti. Tako bo znašala bruto cena vodooskrbe 14,30 din/m³ in za odvajanje odplak 4,40 din/m³.

Take cene komunalne oskrbe in storitev za gospodarstvo in za gospodinjstva kot so bile objavljene v prejšnjem obvestilu skupaj, omogočajo kolikor toliko normalno gospodarjenje s komunalno oskrbo brez izgub v tekočem poslovanju.

Pri tem pa so navedene cene za gospodarstvo še vedno manjše kot cene za gospodinjstva v marsikaterih slovenskih krajih, za toplotno oskrbo pa podobne ali nižje, kot za gospodinjstva v večini slovenskih mest.

Uporabniki v gospodarstvu (industrija, trgovina in obrt) bodo se v tem mesecu sprejeli v podpis nove pogodbe za zagotavljanje komunalne oskrbe po gornjih cenah, zato vas že sedaj prosimo za razumevanje in v kolikor boste čutili potrebo za ustrezen sestanek v vaši OZD.

DO »VEKOS« n. sub. o.

Sipak

Zlata medalja na razstavi Rast YU v Reki

Na razstavi inovacijskih dosežkov v Reki so se predstavili tudi delavci velenjske delovne organizacije Sipak z avtomatom za horizontalno povezovanje. Avtomat, ki je eden izmed sestavnih elementov povezovalnih linij je plod dela domačih strokovnjakov in prvi tovrstni izdelek narejen na jugoslovanskem tržišču. Zanj je izredno veliko zanimanje v vzhodni

Evropi, še posebej v Vzhodni Nemčiji in Sovjetski zvezi.

Delavci Sipaka so prejeli za razstavljeni eksponat zlato medaljo, takšno priznanje pa so prejeli tudi že na sejmu v Leipzigu. Tudi to dokazuje, da je izdelek res kvaliteten, s tem pa je tudi poplačan trud vseh delavcev Sipaka, ki so sodelovali pri uresnitvi te naloge.

IZ DELEGATSKE PISARNE • IZ DELEGATSKE PISARNE • IZ DELEGATSKE PISARNE

O vzrokih izgub

Delegati v zboru združenega dela Skupščine SR Slovenije so prejšnji teden razpravljali o poročilu o vzrokih, obsegu in načinu pokrivanja izgub izkazanih v zaključnih računih za lansko leto.

Seje zbora so se udeležili tudi naši delegati Janez Erhart, Jože Skornšek in Jože Zaluberšek.

Po podatkih, ki jih je zbral republikanski izvršni svet, je v Sloveniji lani zaključilo poslovanje z izgubo 246 gospodarskih organizacij združenega dela. Skupni znesek izgube znaša 12.778 milijonov dinarjev in za 49 odstotkov presega znesek ugotovljene izgube ob zaključnem računu za leto 1982

V velenjski občini so poleg Gorenja lansko leto zaključili z izgubo še rudnik lignita, šoštanjске termoelektrarne, komunalna DO VEKOS, elektrokovinska oprema, Inženiring, HPH, Vegrad, TOZD Merx v Šoštanju in TOZD RTC Golte.

V letošnjem prvem polletju so v Gorenju izboljšali poslovne dosežke. Ugotavljajo, da je v Gorenju TGO fizični obseg proizvodnje večji za 35-odstotkov v primerjavi z lanskim doseženim v polletju, realizirana je 50-odstotna za leto načrtovana fizična proizvodnja, produktivnost dela pa je za 30-odstotkov večja kot lani v prvih šestih mesecih. Do konca junija je znašal konvertibilni izvoz 3,5 milijard dinarjev, kar je za

približno 30 odstotkov več kot lani v istem obdobju in je s tem tudi doseženo polovico obveznosti iz letošnjega sanacijskega programa.

Ocenjujejo, da v SOZD-u Gorenje nobena od delovnih organizacij, ki so lani zaključile poslovanje z nekrito izgubo in so izdelale sanacijske programe, ob polletju 1984 ne bo imela izgube iz tekočega poslovanja.

Iz Gorenja TGO so oblikovali štiri delovne organizacije: Gospodinjstvi aparati, Notranja oprema, Elektronika — široka potrošnja in Procesna oprema, iz Gorenja Promet — Servis pa enoviti delovni organizaciji Servis in Commerce.

Namen reorganizacije je v izboljšanju samoupravne in poslovne obvladljivosti posameznih podsystemov Gorenja, ustvarjanju pogojev za razvoj novih programskih smeri ter v posodobitvi in racionalizaciji postopkov poslovanja, predvsem zaradi boljšega obvladovanja prvin ustvarjanja dohodka.

Pri izvajanju sanacijskih programov v SOZD Gorenje pa se pojavljajo pomembnejši odmik pri pokrivanju izgube iz preteklosti. O tem je v zboru združenega dela republikanske skupščine govoril delegat Jože Skornšek.

„Ugotavljamo, da se pripravila in usmeritve skupščine SRS z dne 23/4-1984 ne uresničujejo v celoti, zaradi česar je v Gorenju danes še vedno okrog 2.120 milijonov din nepokrite izgube iz leta 1983. V reprodukcijski verigi vodijo delavci Gorenja bolj ali manj uspešne

dogovore z okrog 100 dobavitelji, s katerimi so dosedaj uspeli dogovoriti skupno okrog 206 milijonov din sredstev za pokrivanje izgube, torej približno polovico od predvidenega zneska. V celoti pa so še odprta in nerealizirana sredstva poslovnih bank v znesku 1.235 milijonov din ter sredstva občinskih skladov skupnih rezerv v višini 200 milijonov din. Poleg izredno kritične likvidnostne situacije, iz katere bodo sledile sankcije pri osebnih dohodkih zaradi neporavnanih obveznosti, vplivajo takšna zavlačevanja pri pokrivanju izgube tudi na velik porast obresti, ki bremenijo tekoči dohodek temeljnih organizacij v Gorenju.“

Zbor združenega dela Skupščine SR Slovenije je sprejel več sklepov,

ki zavezujejo organizacije združenega dela z nekrito izgubo, da dosledno izvajajo tiste ukrepe iz sprejetih sanacijskih programov, s katerimi bodo odpravljene vzroki za nastajanje izgub tudi v prihodnjih letih. Obenem pa naj vse delovne organizacije, ki imajo nekrito izgubo ali motnje v poslovanju, znova preverijo svoje sanacijske programe in programe za odpravo motenj ter jih uskladijo z materialnimi možnostmi. Delavci SOZD Gorenje naj po priporočilu republikanske zbora združenega dela, glede na ugotovljene rezultate poslovanja v letošnjem letu, še naprej odločno izvajajo sanacijski program. Dosedanje pa naj svoje naloge uresničujejo tudi drugi, ki so vključeni pri izvedbi sanacije Gorenja.

Odlok o javnem redu

V občinskem uradnem vestniku (številka 5) so objavljeni predpisi, ki so jih sprejeli zbori Skupščine občine Velenje na sejah junija letos. Tako so zdaj javni odlok o javnem redu in miru, odlok o svetu družbenega sistema informiranja, odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov, odlok o spremembi odloka o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine, odlok o spremembah odloka o določitvi stopnje prispevka za izvajanje sistema obrambe pred točo v osrednji Sloveniji. Objavljeni so še sklep o imenovanju predsednika in delegata sveta družbenega sistema informiranja, sklep o razrešitvi komandirja postaje milice v Titovem Velenju, sklep o imenovanju delegata v delavski svet splošne bolnišnice v

Slovenj Gradcu, sklep o razrešitvi člana sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in izvolitvi dodatnih članov ter sklep o imenovanju delegata v delavski svet TOZD Naravno zdravilišče Topolšica.

Izvršni svet Skupščine občine pa je v uradnem glasilu objavil odredbo o pristojbinah za veterinarske sanitarne preglede in dovoljenja, odredbo o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah živali ter sklep o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitvev zazidalnega načrta industrijske cone I. in II. Stara vas.

V zadnji številki Uradnega vestnika občine Velenje so objavljeni tudi akti, ki jih je sprejela skupščina samoupravne interesne stanovanjske skupnosti občine Velenje.

kot tednik pa izhaja „Naš čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič Planinc (novinarji). Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 17 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 720 din

(na mesec 60 din), za tujino 1530 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Naš čas“ se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Srečanje z Vido Klemenčič

„Me smo se vrnile...“

dina tudi 28. avgusta leta 1943. Zbrali so se na grobovih talcev na pokopališču s šopki rož v roki. Ko so prihajali na pokopališče, so videli, da je povsem zastraženo. Vsak spomenik je imel svojega agenta. Nekateri so se vrnili in govorili, da je akcija prestavljena na grob neznanega junaka. Vida in še nekaj njenih prijateljic in prijateljev pa je odšlo tja, kjer je bila akcija prvotno načrtovana.

Položili so rože na grob Vido Pregac, ki so jo ustrelili točno pred letom dni, ker je bila izdana. Pri izhodu so jih počakali italijanski vojaki in jih aretirali. 13 deklet in 12 fantov so odpeljali naprej v zapore. Tu so dočakali kapitulacijo Italije. Iz Ljubljane so jih nato z avtobusi odpeljali v Begunje. 18. novembra leta 1943 pa je iz Begunj odpeljal transportni vlak. „Za popotnico so nam dali tri hlebčke kruha za tri dni vožnje. Potovali smo in potovali, gledali naprej in „tuhtali“, kam neki bomo prišli. Ali nas bodo ustrelili, ali... Sedeli smo tri dni čisto pri miru. Večkrat se spominam na starejše, kako jim je bilo hu-žo sedeti tri dni pri miru. Še sreča, da sem bila takrat zelo mlada.“

V Rawenbrück so prispeli ponoči. Vida se dobro spominja, da so jih sprejele paznice, nanje pa so divje renčali psi. „Kakšen grozen občutek je to. Ne da se opisati.“ Paznice so jih odpeljale v veliko kopalnico, jim vse pobrale ter jim dale štrahaste obleke, bele rute, coker in leseno žlico ter seveda številko. Vidina je bila 25020. En mesec so nato „preživele“ v karanteni. „Kako močno sem si želela, da bi lahko sama sedela na svojem stolu. Tako pa nas je bilo 18 pri mizi, stolov pa le 9. Hudo je bilo sedeti od jutra do večera na pol stola.“

Januarja, leta 1944, so se interniranke lahko „preselile“ iz karantene v blok 7. Ob 4. zjutraj so morale vsak dan vstajati, nato

so morale na apel, nato pa delo od jutra do večera. Spet ji je zastala beseda, kot že tolikokrat med pogovorom, in spet so ji misli in oči „odšle“ na fotografije v knjigi. Vida nerada pripoveduje o teh dolgih letih življenja daleč v tujini. Dolgo se tudi ni hotela zavesno spomniti na vse, kar je doživljala kot žlovek, ki je bil samo številka. „Z mano je bila 24. letna Danica, starejša od mene, ki me je vseskozi čuvala. Vedno ji bom za to hvaležna. Vprašanje je, kako bi bilo, če ne bi imela nje, saj sem bila razmeroma še mlada.“ Tudi, ko se je po vojni Vida vrnila domov, ni pripovedovala, kako je bilo. „Občutkov ni mogoče povedati, opisati. Le kadar smo tiste iz transporta skupaj, nekako lažje govorimo o tem, kajti to smo same občutile in tudi če drugemu poveš si tako nazorno, mu tega ne znaš in ne moreš tako približati. „Zato Vida o trpljenju ne more govoriti.“ Me smo se vrnile, kaj pa tisti, ki so ostali tam, in niso nikoli izvedeli, zakaj so se borili,“ je dejala bolj zase. Tudi, ko so Vido povabili dve desetletji po vrnitvi iz taborišča naj bi šla z njimi v Rawenbrück, jim je rekla, da ne bo šla, ker je bila

predolgo časa tam.“ Doma sem potem začela premišljevat, da je sedaj vendarle drugače. Dejala sem si, zakaj ne bi šla tja kot žlovek. Ni mi bilo žal. Tudi zaradi vseh tistih ne, ki so ostali tam.“ Znova se je spomnila vseh, s katerimi je delila usodo v strahotnih dneh, tednih, mesecih, letih. Spomnila se je jezera, katerega je ves dan zasipavala, pa dela v Neinbrandenburgu, delovnem taborišču, največji ravenbrückski podružnici, kamor je prišla februarja leta 1944. Spomnila se je februarja leta 1945, ko so v okolici te tovarne morali kopati strelne järke, bunkerje, pa cokel, edinega obuvavala, ki so jo tako ožulile, da se ji še danes pozna; tudi neke Nemke, ki je delala z njo. „Vsak dan mi je govorila, kako je lačna, jaz pa njej nikoli. Čeprav je bila Nemka, je bila čisto žlovska. Rada bi jo še kdaj srečala.“ Vse to trpljenje je bila ena velika nepozabna šola. Prijateljstvo, tovarištvo, ki se je skovalo v tistih dneh, danes še drži. Kaj se je medtem dogajalo doma, Vida skorajda ni vedela. „Dobila sem le dve pismi. Sestra mi je leta 1944 pisala, da je brat Edi „včeraj poslal pozdrave in sporočil, da mu gre dobro“. S

T. Podgoršek
S. Vovk

Življenje je ena sama šola. Veliko nas nauče izkušnje, zelo dragoceni pa so nasveti starejših. Zato jim kaj radi prisluhujemo. Če pa je sogovornik žlovek, ki je dal v življenju „veliko „skozi“ in udeleženec narodnoosvobodilnega boja, je pripoved še toliko bolj zanimivejša.

Vida Klemenčič, kako bi jo opisali, da bi zanjo vedeli, kaj in kdo je tudi tisti, ki je še ne poznajo!? Teško je izbrati prave besede. Bila je mladinska aktivistka, interniranka zloglasnega ženskega taborišča Rawenbrück, Topolčanka, Velenčanka, prizadevna družbenopolitična delavka, mati, sedaj babica... Ob dnevu vstaje slovenskega naroda smo tovarišico Vido obiskali na njenem domu, misli o svojem življenju pa je strnila v naslednjo pripoved.

„Slabe stvari človek po toliko in toliko letih kar pozabi. V spominu ti ostanejo le veseli, prijetni dogodki. Velikokrat sem zadrževala: tega, kar sem doživela, ne bom nikoli pozabila. Toda, podrobnosti ti kar nekako „uidejo“. Gotovo pa je eno: tega ne bi nikoli več rada doživela.“ Tovarišica Vida skrbno hrani knjigo Žensko koncentracijsko taborišče Rawenbrück, ki nam jo je ob tej priložnosti rada pokazala. Ima tudi druge knjige o taboriščih. Počasi je listala po debeli knjigi, v mislih pa se je vračala v leta

med drugo svetovno vojno, ko je na lastni koži občutila, kako kruto je lahko že tako kratko življenje. Tegobe, ki nas tarejo danes, so v primerjavi z Vidinimi trpkimi izkušnjami prava malenkost. Za debelo ovojno platnico smo prebrali posvetilo z naslednjo vsebino: „v spomin na težke dni, ki si jih preživela v taborišču Rawenbrück“, Erna Muser in Vida Zavrl. Obračali smo list za listom, Vidi pa so se besede, misli zataknila zdaj pri tej, drugič pri drugi fotografiji.“ Knjiga mi je drag spomin. Podaril pa mi jo je občinski odbor ZZB NOV Velenje. Knjigi hranim za svoja sinova, Marka in Matjaža.“

Kako se je pravzaprav začela Vidina pot, polna gorja, grozot, le tu in tam je nittrpljenja pretrgal kakšen vselejši dogodek. Rojena je bila v Ljubljani. Začela se je vojna. Dva brata sta bila v partizanih. „Imela sem družbo deklet, ki so bile že organizirane, pa jaz za to nisem vedela. Počasi so me pritegnile za aktivistično delo. Da si bil sprejet v mladinsko organizacijo, si se moral „izkazati“ kot zelo zanesljiv človek. Najprej so se s tabo pogovarjali, te opazovali, šele nato sprejeli.“ Najpogostejše akcije, ki jih je izvedla ljubljanska mladina, so bile razne trosilne in napisne akcije.

Eno od takšnih akcij je pripravila ljubljanska mla-

Napad na Kokarje 29. septembra leta 1944

»Zgornja Savinjska dolina je bila septembra po hudih bojih v Mozirju v celoti osvobodena. Nemci in njihovi pomagači so se po velikih izgubah morali predati. V osvobodeno dolino so začeli prihajati razni partizanski štabi in enote. V Gornji grad se je preselil štab 4. operativne cone in kasneje odšel na Ljubno. Med drugim se je pri Mežnarju v Kokarjah nastanil štab 3. sektorja za Štajersko pod vodstvom komandanta Edija Golca — Šviglja in komisarja Bliska. Pri Jernejru je bila na skednju kurirska postaja, pri Florjancu kurirska sanitetna postaja, pri Filipcu pa je bil štab vojaške postaje.

Štab 3. sektorja se je dobro uro pred napadom preselil iz Mežnije v Melišče pri Radmirju. Kakšnih deset minut preden so se pojavili Nemci je šel tod mimo oddelek konjenice. Vprašali so, če je na Čreti varno. Odgovor je bil, da niso opazili nič nenavadnega. Malo pred napadom. Nemcev je oddelek konjenice odšel. Bil je sredi polja med Potokom in Ko-

karjami, ko so se Nemci pojavili z druge strani. Nemci so se zavarovali z zasedami od Črete do Kokarj.

Prva je Nemce opazila najmlajša sestra Malika, ko je šla po drva in zakričala, da je za cerkvijo polno Nemcev, ki so v istem času hišo že obklojili. Bil je lep jesenski dan, sam pa sem bil pri sosedu Florjancu. Pod skednjem smo stali Pepi Strgar, Anton Venek, Barbara Venek, jaz in kurir. Pogovarjali smo se, ko smo z druge strani grabna zaslišali »Mädchen halt! Mädchen halt!« Nemci so klicali za mladinko Zofko Strgar, ki se je zmuznila skozi spodnja vežna vrata in drvela proti vasi, da bi obvestila partizane o napadu. Nemci so želeli partizane presenetiti, ker pa ni hotela obstati, so streljali za njo. Srečno je prispela v vas, pa čeprav na eno nogo bosa in niti sama ni opazila kdaj je zgubila čevlje.

Pred Arnežovo hišo je zagledala Janeza Bidra, Martenkovega Inža in zavpila, naj hitro odide do Filipcev in pove, da so Nemci tu. Pred svojo hišo je v tem trenutku

stala mladinka Marija Finkšt in ko je slišala te besede je stekla proti Filipcem, kjer je njena mama pomagala pospravljati koruzo, in obvestila partizane. Zofka je hitela proti Jernejru, kjer je bila vojaška postaja in je zavpila — Nemci. Nastala je prava zmešnjava, tako da so nekateri pozabili nahrbtnike in celo orožje. Sreča je bila, da Nemci niso pregledali skednje. Zofka je šla naprej, pri Bezočniku je pobrala grablje, pridružila se je Martenkove mu očetu, ga prijel pod roko in skupaj sta odšla iz vasi ter tako zbrisala sled.

Med tem časom so nas Nemci opazili pri Florjancu, na nas so izstrelili tri tromblone, ki pa nas na srečo niso zadeli in so eksplodirali v zidu. Pognali smo se po bregu navzdol in spodaj dohiteli ranjenega Maksa Žunterja-Gašperja, ki je bil ranjen v nogo pri napadu na Mozirje. Priskočili smo mu na pomoč in ga pod Bezočnikovim bregom odnesli po koruzi do Jerkove kočice in ga skrili v gosto grmovje. Nadaljevali smo pot proti gozdu kjer sta

se nam pridružila še Zofka in Franc Hren. Pepi Strgar se je povzpela na borovo drevo, da smo imeli boljši pregled.

Iz Mežnije so Nemci napadli Filipčevo hišo, kjer je imel svoj štab Franc Kos-Aleks. Malo pred napadom se je v koleslju pripeljal iz Radmirja, kjer je bil na sestanku. Z njim sta se pripeljala tudi Janko Bider—Radko in Jože Tratnik-Frank, ki je bil pri zdravniku v Mozirju, ranjen je namreč bil v roko pri napadu na Mozirje! Nemci so imeli iz Mežnije lep razgled. Postavili so štiri mitraljeze, z njimi obvladali vso okolico pred seboj in ščitili tiste, ki so jurišali v vas.

Preden je hišo zapustil je Franc Kos—Aleks zaklenil sobo, v kateri je bil arhiv in vrgel ključ po stopnicah, da ga Nemci niso našli. Spustil se je v beg proti Dreti, tako da so ga imeli Nemci ves čas pred sabo. Ranjen je bil takoj, ko je zapustil Filipčevo koruzo. Padel je, se hitro pobral in nadaljeval pot do kapele, kjer se je nekaj časa skrival, vendar so mu Nemci sledili. Ko je uvidel, da ni nobene

pomoči, se je v zadnjem obupu pognal čez vodo. Prišel je na drugo stran, takrat pa ga je z mostu z brzostrelko pokosil Nemeč. Življenje si je vzel sam. Nemci pa so šli preko mostu.

Med Govekom in Lačjo vasio sta se pojavila Alojz Tratnik-Gregor in Alojz Fale-Roman. Nemška brzostrelka je smrtno ranila Alojza Tratnika. Proti Lačji vasi sta se pognala Janko Bider-Radko in Jože Cigale-Frank. Srečo je imel samo Radko, ki je prebredel Šetinski Štuk in nadaljeval proti Lačji vasi. Frank sreče ni imel. Prispel je do Drete in se preden se je pognal vanjo je bil na grmovju smrtno zadet.

Ko so se Nemci vračali, so s seboj odpeljali Jožeta Flereta, ki je bil na njivi kjer je obiral koruzo. Pri Mežnarju so postavili pred hišo Jožeta Strgarja, mamo, hčeri Micko in Maliko ter strica Jožeta, ki je bil takrat pri njih. Na vsak način so hoteli vedeti čigavo je dekle, ki jim je pred nosom zbežalo ter obvestilo partizane v vasi. Kljub vsem grožnjam se jim ni posrečilo.

takšno vsebino je seveda pismo lahko šlo skozi cenzuro, jaz pa sem vedela, kaj mi je hotela sporočiti. Ob koncu mi je še zapisala, da si želi, da se srečamo v srečnejši bodočnosti. Drugo pismo mi je napisala svakinja z Gorenjske. Ko sem prišla domov, je tudi mama povedala, da mi je pisala. Vendar je pismo prišlo nazaj s pojasnilom, da ne smem sprejemati pošte.“

Prišla je svoboda. Grmeli so topovi, marca 1945 je bilo n njihovo grmenje vse bliže

Prišla je svoboda. Grmeli so topovi, marca 1945 je bilo njihovo grmenje vse bliže. Toda šele 8. avgusta je vlak s 60 vagoni odpeljal v domovino. V njem je bila tudi Vida. Pot je bila dolga kar 21 dni, da je prišla do Pančeva oziroma Beograda, od tam naprej pa spet z vlakom do Ljubljane, v lepše življenje.

Vida je prišla v Topolšico 1. novembra 1949. Pred tem je nekaj časa delala v Ljubljani, Valdoltri, pa v Rovinju. Lahko bi bila ostala na ortopedski kliniki v Ljubljani, vendar ji je bila Ljubljana tedaj skoraj tuja. Predolgo je živela daleč, daleč od doma. Odločila se je za Topolšico. Teško se je prilagodila novemu okolju. „Veliko je bilo snega, tri mesece sem jokala. Delala sem po ves dan, zvečer hodila še na sestanke in skoraj leto dni sem žela v Topolšici, pa še nisem prišla do Šoštanjca. Ko pa sem se navadila, mi ni bilo žal, da sem se odločila za ta kraj. Vseč so mi bili ljudje in sam kraj. Ljudje preprosti, pristni, dobri. Ocu dovala sem te ženske, ki so hodi- le na Lom s koši. Leta 1968 smo se preselili v Titovo Velenje. Še danes grem rada v Topolšico.“

Vida je že nekaj let v pokoju, toda še vedno je zelo delovna. Njena skrb pa je tudi vsakoletna organizacija srečanja nekdanjih internirancev in zapornikov, saj je predsednica občinske komisije za bivše politične zapornike in internirance. Ne skriva zadovoljstva, ker je na 5. kongresu slovenskih komunistov prebrala pozdravno pismo za tovariša Tita.

Čisto ob koncu pa nam je pokazala še eno knjigo. Podarili so ji jo odbojkarji Topolšice ob 15-letnici delovanja tega kluba. Vida je bila namreč ustanovna predsednica kluba.

Pa še nekaj ne smemo zamolčati. Pred nedavnim je slavila 60-letnico. Predvsem zdravja vam želimo, tovarišica Vida.

Krajevna skupnost Topolšica**Kako zagotoviti oskrbo?**

Krajevna skupnost Topolšica se z zaselki Lom, Lajše in ožja Topolšica, 220 hišami oziroma 1200 krajanji, uvršča med srednje velike v naši občini. Na tem področju živijo predvsem kmetje, 27 čistih kmetov ima kar precej obdelovalne zemlje in delno proizvodnjo za trg — tržni proizvod je predvsem mleko. Zaposlenih je nekaj več kot 480 krajanov.

Predsednik sveta te krajevne skupnosti Branko Sevcnikar in podpredsednik sveta Franc Potočnik sta nam ob obisku povedala, da njihove smernice razvoja predstavljajo plansko zastavljene naloge tega srednjeročnega obdobja. Kot vse kaže, bodo v veliki meri načrtovane naloge tudi uresničili. Le dve bosta zaradi pomanjkanja denarja ostali zapisani le na papirju. To sta izgradnja TV pretvornika in razsvetljava v zaselku Lajše.

Tako so gasilci leta 1982 dobili preurejen dom. Lani in letos pa so krajanji namenili osrednjo skrb posodobitvi krajevnih cest. Ravno pred tednom dni so položili asfalt na cesti Rumel-Strmina, dolgi 1787 metrov. Po grobih izračunih jih bo veljala pravo premoženje, kar 6 milijonov dinarjev. Pri izgradnji je sodelovalo s prostovoljnimi delom

ali kakšno drugo obliko pomoči precej krajanov. Treba bo organizirati še kakšno udarniško akcijo, da bodo urejevali bankine in ostale še manjkajoče stvari. „Cesta v zaselku Lom, odsek Adam—Penšek, je prišla na vrsto šele letos. V tem tednu pridobivamo vsa soglasja za pričetek del. Skoraj v vseh krajevnih skupnostih Šaleške doline so komunalna vprašanja najbolj vroča in najpogostejša tema sestankov, sej, tudi zborov krajanov. Denarja za to ni prav veliko. Naša krajevna skupnost ni nobena izjema. Prav zaradi pomanjkanja sredstev letos krajevna cesta Adam—Penšek ne bo dokončana, morda le kakih 200 do 300 metrov odseka. Prav pa je, da smo se v velenjski občini končno enkrat dogovorili in na enoten način pristopili k reševanju komunalnih težav.“ Lani so med drugim Topolščani napeljali še razsvetljavo v ožji Topolšici. Zanj so pripraveali največ denarja krajanji sami. Hkrati s posodobitvijo krajevnih cest in nekaterih ostalih aktivnosti je tekla širša akcija — razširitev telefonskega omrežja. Telefon bo na novo zaveznil le v 30 gospodinjstvih, čeprav so želje po tem sodobnem informativnem sredstvu kar trikrat večje. Bogata

dejavnost na športnem področju, hkrati pa niti enega večnamenskega igrišča, srečamo pri nas le še malokje. Kaj rado je prav obratno. Tako se naj bi v tem letu lotili izgradnje dveh, in sicer v Lajšah in ožji Topolšici. Zanj nameravajo krajanji porabiti le malo denarja. Obljubljajo namreč, da bodo krepko prijeli krampe, lopate, samokolnice in opravili veliko dela prostovoljno. Takšna oblika dela med krajanji Topolšice ni ravno redka.

To so glavne naloge srednjeročnega programa te krajevne skupnosti. Tem pa so se pridružile še nekatere nove, nenačrtovane. Era, temeljna organizacija kooperantov je na področju njihove krajevne skupnosti ustanovila paško skupnost. „Tako je nastala delovna skupnost, imenovani smo gradbeni odbor, pripravili projekte, izračunali pa smo tudi naložbeno vrednost tega objekta na Lom. Znašala naj bi kar 50 milijonov dinarjev. To je za nas prevelik zalogaj. Nujno bo pomoč širše družbene skupnosti, če hočemo naložbo tudi uresničiti.“

Krajanje Topolšice pa v tem času razprave druge težave. V ospredju razprav, jedro nezadovoljstva je vprašanje, kako rešiti težave z oskrbo. Z njo se „ubadajo“ že čeli

dve leti. O tem sta naša sogovornika povedala: „V naši občini smo se odločili, da se bo naša krajevna skupnost usmerila v zdraviliški turizem.“

Prav zaradi tega naslova pa smo „izgubili“ našo, sicer majhno, a še kako potrebno, trgovino. Na vrat na nos smo jo morali preseliti v prostore gasilskega doma. Pred nekaj časa pa so nam dali odpoved še Koloniale Dravograd, ki „zalagajo“ trgovino. Težava z oskrbo je sedaj tu. Kako jo bomo rešili v najkrajšem času, ne vemo. „Zato krajanji Topolšice razmišljajo o novem centru, v katerem bi poleg trgovine zgradili še pošto, delovne prostore krajevne skupnosti, na rušnem področju stoji tudi

gasilni dom, šola, osemletka, naj bi dobila svoje prostore prav tako v tem središču. Center bi radi uredili tudi zaradi ogroženosti, 120 krajanov, ki sedaj živijo na rušnem področju. „Naloge so dolgoročne značaja, ki jim sami še s tako velikim trudom ne bomo kos. Gotovo pa so zelo pomembne za nadaljnji razvoj te krajevne skupnosti.“ Branko Sevcnikar in Franc Potočnik sta med drugim povedala tudi to, da so pri reševanju vprašanj še kar uspešni, čeprav „jamrajo“. V prihodnje bodo, po besedah naših sogovornikov, precej bolj skrbeli za krajanje Loma, ki živijo na hribovitem področju. Lani je resda še v zadnji hiši na tem področju krajevne skupnosti

zasvetila žarnica, vendar bo treba urediti še cesto in vodovod.

Družbenopolitične organizacije krajevne skupnosti Topolšica se kar vse po vrsti vključujejo pri uresničevanju zastavljenih nalog. Dobro delajo, enkrat bolje, zopet drugi malo slabše, društva, od kulturnikov, tabornikov, jamarjev, športnikov ter članov lani ustanovljenega turističnega društva. V današnjem času je informiranje zelo pomembno področje. Tudi za sprotne obveščanje so poskrbeli. Kaj delajo, kako in kaj še morajo narediti si krajanji lahko preberejo v glasilu Naš kraj, ki ga izdaja komisija za informiranje v krajevni skupnosti Topolšica najmanj dvakrat na leto.

Krajevna skupnost Šoštanj**Želje manjše, pa tudi zanje denarja ni dovolj**

Poletje je sicer res čas dopustov, pa vendar je v krajevnih skupnostih prav v teh mesecih pogosto najživahnije. Tako je drugje po republiki, tako je tudi v naši občini.

V eni najbolj prizadevnih, v krajevni skupnosti Šoštanj se trudijo, da bi kar najhitreje uredili topifikacijo še v nekaterih predelih mesta. Ta prepotrebna komunalna pridobitev bo pripomogla k izboljšanju varstva okolja, seveda pa bistveno olajšala življenje

krajanov, ki v tem našem drugem največjem središču še niso imeli te dobrine.

Druga pomembna naloga, ki poteka v Šoštanju je razširitev telefonskega omrežja. Z izgradnjo novega ptt centra v Titovem Velenju in z vključitvijo nove ptt centralne so nastale možnosti za razširitev števila telefonskih naročnikov v tej krajevni skupnosti. Prijavljenih je že 124 interesentov in v glavnem tudi zbrana sredstva za priključitev njihovih telefonov.

Centrala bo sicer omogočala več priključkov, vendar pa zaenkrat novih naročnikov ne sprejemajo, razen tistih, ki stanujejo ob glavnih telefonskih žilah. Za ostale, ki so rok zamudili, pa bodo kasneje pripravili ponoven razpis.

V Šoštanju so v letošnjem letu načrtovali tudi ureditev hudournika, ki zaliva cesto ob gradu. Del hudournika je temeljna vodna skupnost sicer že uredila, potem pa ji je zmanjkalo denarja. Tako je problem ostal odprt, sedaj pa

potekajo prizadevanja, da bi manjkajoča sredstva le nekako zagotovili.

Sicer pa je pomanjkanje denarja čutili pri uresničitvi vseh načrtov. Tako je veliko vprašanje, kako bo s posodobitvijo dela Kajuheve ceste in dela Koroške ceste, ki sta že močno poškodovani. Najbrž do izvedbe del v letošnjem letu ne bo prišlo.

Naj ob koncu omenimo še kulturni dogodek, ki so ga krajanji toplotno pozdravili. To je izdaja in predstavitev monografije Ivana Napotnika. V Šoštanju je galerija, kjer je zbran velik del njegovih umetnin, z izdajo te monografije pa poudarjajo v tej krajevni skupnosti, je vsaj nekoliko vrnjen dolg temu našemu rojaku in velikemu umetniku, ki smo ga doslej dosti preslabo poznali.

B. Z.

Gornji grad, Ljubno**Čebelarji in flosarji pred durmi**

Poletje je tu in z njim vrsta turističnih prireditev narodopisnega značaja, ki jih vsako leto prirejajo v raznih krajih Gornje Savinjske doline. Zagnanosti turističnim zanesenjakom v preteklosti ni manjkalo, v zadnjem času pa jim ponekod rahlo pošla sapa, manjkalo jim je novih zamisli in ureditve so vse bolj pripravljali po enem in istem kopitu. Letos bo zagotovo drugače. K temu so veliko pripomogle nove moči v vrstah prirediteljev, precej pa je k popestritvi prispevala tudi akcija novinarjev ljubljanskega dela in Slovenske turistične zveze „Poletje 84“. Vse skupaj velja tudi za prvi prireditvi, ki bosta na vrsti to nedeljo in čez 14 dni. Gre namreč za čebelarški praznik v Gornjem gradu in praznik flosarjev na Ljubnem.

Prvi bo na vrsti v soboto in nedeljo praznik čebelarjev v Gornjem gradu. Sobota bo namenjena športu. Najprej bo dopoldne rokometna tekma za vsakoletni pokal, popoldne pa bo volejbolist Bruno Parma odigral simultanko z domačimi šahisti. V nedeljo popoldne bo najprej zanimivo predavanje o čebelarjenju, ki mu bo sledil priznanje čebelarjenja s poskušajo mejo, vse skupaj pa bodo s svojimi potki obogatili novinarji Dela. Kasneje bodo prikazali delovanje turističnega krožka na tamkajšnji delodnevni osnovni šoli, nastopile bodo tudi čebelice, podelili pa bodo tudi priznanja za najlepše cvetlice v kraju. Za zaključek bo na vrsti še vlečenje vrvi za pokal trdi in tekmovanje plesnih parov. Oba dneva bo v osnovni šoli tudi razstava orčnih del, o dobri pravi jedi in pijači seveda ne kaže pravičljati.

Tudi na Ljubnem, kjer bo čez trinajst dni na vrsti 24. flosar-

ski bal, so se letos še posebej potrudili in najstarejša narodopisna prireditev v moziški občini je dobila nov zagon, saj je zadnja leta kljub dolgoletnemu izročilu vsebinsko nekoliko pešala. Letos ne bo tako. Prireditve bodo skupno pripravili vsi krajevni dejavniki, spremljajoče prireditve pa se bodo vrstile ves teden pred balom, ki bo 5. avgusta.

Že nedeljo pred tem bo trim kolesarjenje na krožni progi po Savinjski in Zadrečki dolini, v torek bo na prireditvenem prostoru ob Savinji večer z mladimi, na tem mestu pa se bodo privlačne prireditve vrstile vsak naslednji večer. V sredo se bo z narodnimi pesmimi predstavil domači ženski pevski zbor z naslovom „Dober večer vam voščim jaz“, v četrtek se bo predstavila folklorna skupina z nastopom „Ce plesat me pelješ, en flancat ti dam“, v petek pa bo na vrsti še domači moški pevski zbor z nastopom „Kam pa fantje drev v vas pojdemo“.

Zlasti zanimivo bo v soboto dopoldne, ko bo na ljubenskem trgu flosarski vrvež s prikazom vezanja flosa in nekdanjega kramarskega sejma. Zvečer bo ob Savinji še večer med ljudskimi godci in flosarji z naslovom „Bom godca vzela, bom zmeraj vesela“. V nedeljo 5. avgusta popoldne bo najprej na vrsti svečana povorka, nato bo kulturni program s flosarskim krstom, kasneje pa še tekmovanje v flosarskih veččinah, ki ga bodo sklenili z večerom z Mitom Trefaltom.

Tudi kulture in športa ne bo manjkalo. V petek pred balom se bodo dopoldne v telovadnici v namiznem tenisu pomerili paraplegiki, v soboto bo na vrsti vsakoletni turnir moških in ženskih odbojarskih ekip iz vse Slovenije, ki ga

bodo sklenili v nedeljo dopoldne pred tradicionalnim nogometnim srečanjem za pokal flosarja. Od petka naprej bo v osnovni šoli razstava likovnih del Jožeta Punčuha. Za vsakogar torej nekaj.

Društvo prijateljev mladine Velenje**Na otroških igriščih je živahno**

Počitnice. Kako je to nekaj lepega! Še lepše pa je, če v času te brezkrbne igre kdo poskrbi za to, da je ta še zanimivejša. Društvo prijateljev mladine Velenje tudi letos ni pozabilo na tiste, ki v času počitnic ostanejo doma. Na otroških igriščih so tako kot že prejšnje leto tudi letos pripravili organizirano igro, ki jo usmerja vzgojiteljica.

V petek smo se zato napotili na centralno otroško igrišče v Titovem Velenju, da pogledamo kako je z obiskom. Povemo naj, da lahko otroci na igrišče pridejo vsak dan med tednom od 10. pa vse do 13. ure. Tri ure se lahko potem skupaj igrajo in se med seboj spoznajo. Pridejo lahko vsi, ki so starejši od tririh let. Ta dan je bila z njimi tovarišica Mija Žagar, ki je v času pouka dijakinja Centra srednjih šol. Povedala je, da otroci radi pridejo, in da se potem skupaj igrajo najrazličnejše igre. Najbolj so navdušeni nad pikadom. Ves čas so na otroškem igrišču, čeprav so v začetku načrtovali, da se bodo odpravili tudi na krajše izlete v bližnjo okolico. Kot vse kaže pa se

starši te oblike preživljanja počitnic še niso navadili, in so še nezaupljivi. mkp

Planinska sekcija Šmartno ob Paki**Uredili so si sobo**

Gotovo vsi krajanji Šmartnega ob Paki ne vedo, da v njihovem kraju zelo marljivo delajo člani planinske sekcije. Prihodnje leto bodo proslavili že majhen jubilej, 10-letnico obstoja.

Sekcija šteje okrog 120 ljubiteljev planin in vsega lepega. Člani so vseh starosti in poklicev. Največ skrbi šmarški planinci so lani namenili ureditvi sobe, kjer se bodo zbirali, se dogovarjali kako bodo delali in podobno. »Pohvaliti moram prav vse člane upravnega odbora, saj so pri uresničevanju te naloge resnično pridno delali. Vsak je opravil več kot 100 prostovoljnih ur, kar za takšno sekcijo, kot je naša, ni malo. Finančno nam je priskočilo na pomoč matično društvo v Titovem Velenju, vsa potrebna dela, od ometavanja, beljenja, polaganja keramičnih ploščic, zbiranje opreme, pa smo naredili prostovoljno.« je na začetku pogovora povedal predsednik planinske sekcije Karli Žibret.

Poleg te naloge so planinci iz Šmartnega ob Paki namenili nekaj pozornosti izletništvu. Za nabiranje moči svojih članov so poskrbeli kar na začetku leta, in sicer s pohodom na goro Oljko, po snegu in v mrazu so se podali na Stol, pa na Kozjak. Kremžarjev vrh na Pohorju, organizirali že tradicionalen pohod na goro Oljko. Podali so se še na Sedmora jezera, Storič, Peco, Dobrovlje. Mnogo med njimi ima prehojene 3 ali 4 transverzale. »Ne hvalimo se radi, saj o tem kaj in kako delamo lahko vidite po seznamih izletov, teje sobi in zadovoljstvu vseh članov naše sekcije.« Naj še omenimo, da so

šmarški planinci pomagali pri obnovi koč na Loki, za dom na Kredarici so zbrali več kot 30 tisoč obveznic, vzdrževali del Šaleške planinske poti in še in še bi lahko naštevali. Prav tako pridno delajo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih v

Karli Žibret

kraju, sodelujejo na proslavah prireditvah. Povezujejo se z matičnim društvom v Titovem Velenju, tako na posameznih akcijah, kot na področju izletništva.

Čeprav so pri svojem delu člani planinske sekcije iz Šmartnega ob Paki marljivi, niso kos vsem težavam. Kar nekaj jih imajo. Največ seveda denarnih.

Članarina za tako bogato dejavnost ne zadošča, prevozni stroški so vse dražji. Lani so morali nekatere dvodnevne izlete spremljati kar v enodnevne. Šepa tudi povezava med mladimi planinci na osnovni šoli bratov Letonje in sekcijo. Mnogo boljše je povezovanje z matičnim društvom. »Če se le da, ugodijo našim željam in potrebam. Tega pa žal ne moremo reči za krajevno skupnost.«

Zapisali smo že, da je ena največjih nalog letošnjega delovnega programa dokončna ureditev svojega koticika. Na področju izletništva so znova pripravili bogat program. Podali se bodo na Stol, Smrekovec, Ojstrico, Škratlco, ... Pomembna naloga, katere prva tako ne velja zanemarjati, je skrb za pridobivanje novih članov. Soba, v kateri bodo naši delovni prostori, bo za vse nas velika pridobitev.

Upamo, da bomo tako lažje pridobili v naše vrste nove člane. Radi bi se osamosvojili in delali kot društvo. Volje in pripravljenosti za še trdnejše delo nam ne manjka.« je sklenil pogovor Karli Žibret.

Kdo bo Črni Peter?

POLETNA SREČANJA • POLETNA SREČANJA

Marjana Avberšek

„Pozimi popijete več piva“

Končno je nastopilo poletje. Gotovo se skupaj z nami veselite lepih, sončnih dni.

Pretekli petek je pošteno pripekalo. Naša grla so bila suha. Žeja nas je „pripeljala“ v pivnico. „Kaj smem postrči,“ je vprašala točajka Marjana Avberšek, ki jo obiskovalci tega lokala v Titovem Velenju gotovo dobro poznajo. Naročili smo svojo pijačo, z Marjano pa se zapletli v krajši pogovor. „Točajka sem, reci in piši, 24 let. Svojo prvo zaposlitev sem našla v Rudarskem domu, značilni knapovski „oštariji“. Nato sem nekaj časa ostala doma, leta 1961 pa si znova zavezala bel predpasnik in stopila „za šank“. Tokrat v hotelu, ki so ga zgradili prav to leto. „Malo pivo, prosim, in kavo,“ se je oglašil gost. Marjana postreže, gost plača, pogovor steče dalje. „Seveda sem ves čas, ko sem doma gospodinjila, tu in tam še kje pomagala. 30 let imam skupaj delovne dobe. Le še malo pa bom odšla v zaslužni pokoj. „Pravi, da ima vsega dovolj. Naveličala se je. Poleg tega, da jo boljijo noge, v službi mora biti veskoci na nogah, tudi ni več „lušno“ delati v takem poklicu.“ Ne vem, ali je čas tak, ali je kaj drugega. „Gostje so zelo zahtevni, nekateri nedisciplinirani. Najhuje je taktat, ko se v pivnico „zateče“ vinjen gost. „Pijače, ki jo zahteva, mu ne smeš dati. Nato začne razbijati, na pomoč pokličesh miličnike... Če pa ugodiš njegovi želji, si kaznovan ti. Ne veš, kako bi najbolje ravnal.“

„Delo točajke v gostinskem lokalu je sila naporno. Delo z ljudmi ni hvalično, delovni pogoji slabi, poleti vročina, tla hladna. „Ravno prav, da se „naležeš revme.“ Zasluzek je bolj skromen. „Kamorkoli greš, nikjer ni boljše, le da povedo ne.“ Malo se nasmehne, se obrne h gostu, ki je pravkar vstopil in vljudno vpraša: „Ali že dobite? Kaj pa želite?“

„Še malo in odšla bom v zaslužni pokoj“

„Coca cola je takoj na točilni mizi. Marjana dela od pol sedme ure zjutraj do pol desetih zvečer, vsak drugi dan. Ob nedeljah in praznikih je prosta.“

V Titovem Velenju je v zadnjem času „zraslo“ nekaj gostinskih lokalov. Ali se to pozna pri vašem prometu?“ je bilo naše naslednje vprašanje. Marjana pove, da prav nič. Bolj kot to so zmanjšale obisk podražitve. Slabši obisk je iz leta v leto prav v poletnem času. „Pa veste, kdaj je tudi manj gostov. Takrat, ko gre bolj na „knap“. To je največkrat proti koncu meseca. Vsakega 15. pa je obisk zadovoljiv.“ Kot zanimivost je gostja tegale prijetnega poletnega krmiljanja povedala še to, da pri njih stočijo največ piva, pozimi več kot poleti.

Kadar je Marjana doma, spet dela. Treba je skuhati, oprati, zlikati, pospraviti stanovanje. Ja, pa še velik vrt ji vzame precej časa. „Dopust? 10. avgusta grem. Vsa leta doslej sem hodila na morje, lani in letos pa bom preživela 10 dni v toplicah zaradi revme.“

t. p., s. v.

Janez Palir

„Bilo je več treme kot krvi“

Ze enaindvajset let se v Titovem Velenju okoli frizerskega stola s škarjami, britvijo in glavnikom v roki vrti Janez Palir, eden redkih moških, ki ostaja zvest frizerskemu poklicu. Zato smo ga morali takoj na začetku povprašati zakaj tako. Zakaj je torej moških tako malo med frizerji?

„Res je, moški frizerjev ni“, je bil kategoričen. „Ni pa jih zato, ker v tem poklicu pr malo zaslužijo, vsi pa gledajo na denar. Poleg tega pa je to tudi poklic v katerem si nepristano na nogah. Je pa to lep poklic in res je škoda, da zanj ni veliko zanimanja.“

Učiti se je začel leta 1953. „Vse smo delali na roke. Frizure so bile drugačne kot so danes. Pogoji so bili težki, mojstri pa hudi“, se je Janez razgovoril. Spominja se svoje prve stranke. „Bilo je klasično striženje in kar dobro mi je šlo“. Seveda smo ga povprašali tudi, kako pa je bilo prvič z britjem. „Ha, bilo je več treme kot krvi“, je rekel s smehom, „malo pa je te tudi bilo“. Pa kaj zato, važno je, da je mož preživel!

Do danes se je marsikaj spremenilo. Janez dnevno uredi približno

„Stranke sprašujejo kdaj bomo spet podražili“, se šali Janez

petindvajset strank. Več, če je ponedeljek ali petek in še več, če je na koledarju petnajstega. „Sicer

pa traja naša sezona od konca marca, pa vse tja do avgusta. V tem času je prometa največ.

Občutno pa se promet zmanjša čez zimo,“ je povedal naš sogovornik. „Pri prometu pa se poznajo tudi te nesrečne cene. Naše stranke nepristano sprašujejo, kdaj bomo spet podražili, ker smo zelo poceni“, se je malo pošalil.

„Moda se pri moških frizurah spreminja prav tako kot pri ženskih. Včasih je bilo zelo moderno britje cele glave, danes tega skoraj ni več. Frizerji pa se tudi izpopolnjujemo, tako da smo z novostmi na tekočem,“ je nekaj o modi povedal Janez.

In še zanimivost. Pomislite, čeprav Janez dela v salonu Nada na Cankarjevi ulici v Titovem Velenju in je obkrožen z veliko frizerki, se hodi on striči drugam! Kako, smo ga povprašali, ali vam kolegice tega ne zamerijo? „Kje pa“, je zamahnil z roko, „sploh ne.“

mkp, foto S. V.

Mirko Tanko

„Sem Ribenčan Urban, po celem svetu znan“

Veste, kje smo se srečali z našim Ribenčanom Mirkom Tankom? Prav tam, kamor poleg velenjske tržnice zahaja vsakega petnajstega v mesecu. In to že dvajset let! Pri frizerju, kjer se je bril! Najprej na tržnico, kjer prodaja suho robo, le kaj bi drugega, saj je Ribenčan, potem pa jo mahne k frizerju, kjer se uredi. Tokrat ga je imel v „rokah“ Janez, pa smo ga povprašali, koga ima raje, da ga uredi, žensko ali moškega.

Kaj naj bi šaljivec odgovoril drugega kot: „Raje 'mam žensko, je b'1 nežna, b'1 fino prime. Pa tudi z gospodom (pokazal je na Ja-

neza) sem zadovoljen, če ni ženske.“

Suho robo je v Titovo Velenje nosil prodajat že njegov oče. Mirko samo nadaljuje družinsko tradicijo. Pravi pa, da sin za njo ni preveč navdušen. Njegov oče se je do Šoštanja pripeljal z vlakom, naprej pa jo je mahnil peš. „Mi pa smo šli s časom naprej pa se pripeljemo z avtomobilom.“ Njegov sin dela doma v Šušju, to je vas oddaljena od Ribnice samo tri kilometre, na kmetiji. „Samo preveč mi ne diši, ker ni nikoli frej“, nam razlaga v šali. Škoda pa bi bilo, da bi prekinil to lepo družinsko

tradicijo. „Prodajam škafe, rešeta, sita, čebre, košare pletene... Vse to tudi sam delam pozimi. Za prodajat pa še od sosedov kaj vzamem. Največ pa kupujejo grablje, pa rešeta in sita. To še vedno kmet ne prava“, nam o „poslu“ pripoveduje Ribenčan Mirko.

V Titovo Velenje pride torej vsakega petnajstega v mesecu. Tu pa potem ostane dva, tri ali štiri dni. „Če slabo kaže, jo prej stisnem“. Ko nas je že sam napeljal, si nismo mogli drugače, kot da ga poprašamo kako je zadovoljen v teh časih s prodajo. Pa nam je odgovoril kar po Ribniško: „Takule, ljudje so preplašeni ko hudč. Pa sj ni čudn, ko pa ni nobene prave cene. Včasih so bli lde drgačen.“

Rad ima Mirko to svoje delo, suho robo in tržnico. Brez da bi nam posebej povedal „Če bi mi kdo to vzel, bi mi vzel pol življenja“, bi to vedeli.

Se bomo Mirka srečevali na velenjski tržnici. Čeprav se je pritoževal čez zdravje. Kajti dokler bo le mogel bo tu. Vsakega petnajstega. Ponujal nam bo suho robo, ki jo izdeluje sam, pozimi, ob dolgih zimskih večerih. Če ne bomo kupovali tako kot si želi, pa jo bo „stisnil“ že po dveh dneh.

mkp, foto S. V.

Saj ga poznate, kajne? Naš Ribenčan Mirko, že dvajset let znanec z velenjske tržnice.

Iščemo najstarejšo fotografijo

V prejšnji številki smo objavili fotografijo šoštanjkih zvonov z domnevnima letnicama 1912—1913. Oglasila se je Pavla Šincek ter povedala, da je bila fotografija posneta leta 1917, ko so za potrebe avstroogrške vojske zvonove sneli in jih odpeljali verjetno za vlivanje topov. Franc Koradej iz Titovega Velenja pa je sporočil, da je bilo to leta 1916.

zvonu piše v slovenskem jeziku, da ga je blagoslovil knezoškof lavantinski Mihael Napotnik iz Maribora. V kolikor smo lahko prebrali

napis gre za zvon iz bivše šoštanske farne cerkve sv. Mihaela, ki so jo pred leti porušili vsled eksploatacije premoaga.

Torej tudi tokrat letnica ni povsem zanesljiva. Dejstvo pa je, da so zvonovi svoje delo opravljali le dobra štiri leta, nakar so jih proti koncu prve svetovne vojne sneli za vojaške potrebe.

Tokrat objavljeno fotografijo snetega zvona pa je prinesel Ivan Sevčnikar iz Lokovice št 118. Na fotografiji so avstrijski vojaki in nekaj domačinov, na njej pa je letnica 1917. Zanimivo je, da na

Gornjo fotografijo nam je prinesel Branko Ledinek iz Šercerjeve v Titovem Velenju. Narejena je bila leta 1957 ob otvoritvi Kidričeve ceste v Titovem Velenju.

Številka in naslov	POLOTOK VAZIS-KEM BELU SZ	KDOR KUHA OGLJE	TOVORNE AVTOMOB. PRIKOLICE	REDKEJŠE ŽENSKO IME	ZBODOV. MOŠKO IME	USPEŠNO NAPREDOVANJE (v klubih)
NOČNI VETER S KOPNEGA						
RODRITEV PRITRDI-TEV						
DELAVEC V MLINU						
MADIARSKA FLAVTA (mož.) UMETNIŠKA RAZPRAVA						
Roman Šavnik				REKA	ANGL. REM. NASLOV RIMSKA 4	Ulrich Ensinger PRISTAŠ DUALIZMA
DOVRŠNI PRETEKLI ČAS						DEL. GLEBALIČA
VŠITI DEL						DULJ KOSOVSKA MITROVICA
Nikola Tesla		SELEN in ARZEN	DOPIKA ZAGREBŠK. KATOVARNA SVINČNI-KOV			ŠVEDSKA REKA ITALIJ. MESTO OB JADRAN. OBALI
VIHOD (mož.)			ČAROVNIK VRAŽAR	PLANING	ČESKA PRITRDI-NICA	
DUH, DUŠA						ŠKOTSKO MOŠKO KARIRAS-TO KRILLO
MESTO V SZ						REKA SKOZ MÜNCHEN RIMSKA SO
PRAVO, JUS			ZAPETEK Z ŽOGO			GLAVNI ŠTEVNIK.

Ribištvo

Odličen nastop
Vlada Mešiča

V Banja Luki je bilo preteklo soboto državno prvenstvo v ribiško športnih disciplinah, tekmovalce v metih v cilj in daljavo. Nastopilo je 40 tekmovalcev iz Srbije, Hrvatske, Makedonije, Bosne in Hercegovine ter Slovenije.

Med posamezniki je spet slavil Vlado Mešič, ki je poleg zmage v peteroboju (castingu) bil prvi še v disciplini Aranberg, v ostalih pa je prejel dve srebrni in eno bronasto odličje. Na tem tekmovalcu je tudi ekipno slavila ekipa Slovenije. Zanj so tekmovali Vlado Mešič, Rudi Mešič, Boris Mrak (vsi ribiška družina Paka Soštanj) ter Franc Rebersek, Emil Bašin ter Bruno Zorko. Ekipo sta vodila Ivan Bizjak in Maks Kvas (ribiška družina Paka Soštanj).

Ekipa ribiške družine Paka, ki je osvojila slovensko prvenstvo v peteroboju v letu 1983 (Vlado Mešič, Rudi Mešič, Robi Jedlovčnik, mladinski prvak, in Boris Mrak)

Slovenski rekord
Velenjčank

Preteklo soboto in nedeljo je bilo v Kranju ter Radovljici republiško prvenstvo za mlajše pionirje. Na prvenstvu so nastopili tudi Velenjčani, in sicer Katja Mijoč, Renata Rednak, Domen Majhen in Sebastijan Vrabec.

Na tekmovalcu so se vsi odlično odrezali, saj so osvojili kar šest naslovov republiških prvakov in postavili kar tri slovenske rekorde.

Renata Rednak je bila najuspešnejša velenjska tekmovalka, saj je zmagala na 100 m kralj ter s časom 1:12,6 dosegla nov slovenski rekord za mlajše pionirke B. Prvo mesto je osvojila tudi v disciplini 200 m kralj, kjer je prav tako postavila nov slovenski rekord za mlajše pionirke B, čas 2:34,4, najboljša pa je bila še na 800 m kralj s časom 10:50,4. Tudi v tej disciplini je osvojila republiški rekord za mlajše pionirke B. Na 200 m delfin

je premagala vse svoje tekmičice, na 100 m delfin, 200 m mešano, 100 m hrbino in 200 m hrbino pa je zasedla drugo mesto.

V disciplini 100 m delfin in 200 m delfin je Velenjčan Domen Majhen osvojil prvo mesto, drugi je bil na 200 m kralj, na 1500 m kralj in 200 m hrbino pa je bil tretji.

Katja Mijoč je tekmovala med mlajšimi mladinkami, letnik 1973 in dosegla naslednje uvrstitve: 2. mesto — 100 m kralj, 200 m delfin, tretja pa je bil na 200 m kralj in 100 m delfin. (Na sliki: Renata Rednak).

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

Propadanje družbene lastnine

Ne bom se spuščala v kakovost gradnje stanovanjske hiše na Celjski 11 niti iskala vzroke zakaj streha pušča vodo, temveč le potrkala na zavest vzdrževalca stanovanjskih objektov velenjskega Vekosa.

Sredi maja letos je minilo leto, odkar si je strokovna komisija Vekosa ogledala moje stanovanje (pod teraso) in ugotovila, da je treba celotno okenko steno z okni vred temeljito popraviti. Velik madež na stropu kopalnice s katerega ob dežju kaplja, sva z možem že nekajkrat prebelila, toda zaman.

Po letu dni je kljub večkratnim opozorilom ostalo le na obljubi. Luknja pod oknom zija, pri močnejšem vetru okno kar obvisi, ob dežju pa je v spalnici mlaka.

Nevzdržno je, da mora uporabnik stanovanja prenašati posledice slabega dela drugih, poslušati izgovore in redno plačevati stanarino, sicer se lahko znajde na neljubih seznamih. Hudo je gledati propadanje družbene lastnine, sam pa ne moreš veliko storiti, saj na Celjski 11 ni ogroženo le eno stanovanje.

Upam, da se bo letos zares premaknilo. Upam in želim, da bosta september in oktober suha, takrat bodo baje sanirali streho (upam tudi prizadeta stanovanja) sicer bo še ena zima mrzla, stanarine visoke, disciplinirani in dobri občani pa jih bomo redno plačevali.

Duška Založnik

Takole izgleda stena pod teraso. Hiša je bila zgrajena leta 1975

Trim steza

Rekreacija za vsakogar

Trim steza v Titovem Velenju nudi široke možnosti za vadbo tako posameznikom kot skupinam. To pomeni, da lahko vadi vsak, ne glede na starost, spol, stopnjo treniranosti. Na trim stezi, ki ji lahko rečemo tudi telovadnica v naravi, so lahko aktivni solarji in občani v zrelih letih, upokojenci in starejši občani. Vadijo lahko popolni začetniki kot tisti, ki se pripravljajo na zahtevnejše naloge.

Vadbo na trim stezi v glavnem sestavlja hoja in tek, ki ju koristno dopolnjuje tudi izvajanje posameznih gimnastičnih vaj in gibalnih nalog ali drugih športnorekreacijskih aktivnosti. Izvajanje posameznih gimnastičnih vaj narekujejo postavljena orodja in naprave na postajah vzdolž trim steze. Seveda lahko vadeči izpušča posamezne naloge, če meni, da so prezahtevne. Ko se odločimo za vadbo na trim stezi, je prav, da poznamo nekaj osnovnih značilnosti vadbe, ter pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, če želimo, da bo vadba uspešna in da bomo cilj dosegli. Pri vadbi moramo upoštevati načelo postopnosti, prehajamo od lažjega k težjemu, od manj zahtevnih do bolj zahtevnih gibalnih nalog.

Obramenitev in intenzivnost na trim stezi sta odvisni od pripravljenosti organizma na določene psihofizične napore, od stopnje osvojenosti gibalnih navad, od takojmenovanih psihofizičnih sposobnosti, od stopnje prilagoditve srca in ožilja, dihal, živčno-mišičnega sistema in drugih organskih sistemov. Prav tako sta tempo in ritem pri vadbi odvisna od starosti in spola ter počutja nasploh.

Kljub temu, da lahko vsakdo vadi

kakor se mu zdi prav, po lastni presoji, je vendarle koristno, da določeno čas na začetku vadbe posvetite ogrevanju. Zlasti velja to za tiste, ki ste se do začetka trim steze pripeljali z avtomobilom ali pa se dalj časa niste ukvarjali z vadbo. S pravilnim ogrevanjem bomo prav gotovo bolje pripravljene na večje napore, hkrati pa se bomo obvarovali tudi nepotrebnih poškodb, ki se pogosto pojavljajo kot posledica neogretega in nepravilnega organizma ter hladnih mišic in neutrujenih živčnih poti. Ogrevanje pričnemo izmenično s hojo in lahkotnim tekom. Ko pridemo do prve večje strmine moramo biti že ogreti. Vzdolž trim steze so na posameznih postajah informativne table, ki v besedi in sliki obveščajo udeležence o vsebini in izvajanju posameznih vaj ter o številu ponovitev. Iz slikovnega zapisa je moč razbrati kakšen naj bo začetni položaj vadečega pri posameznih vajah, smer in razsežnost gibanja in način uporabe orodja. Poleg opisanih tabel je z manjšimi smernimi puščicami označena tudi pot hoje in teka.

Redna športnorekreativna dejavnost v omenjeni »naravni telovadnici« prav gotovo blagodejno in sproščujoče učinkuje na živčno oziroma psihično napetost, ki se kot posledica specifičnega načina življenja in dela vedno pogosteje pojavlja tudi pri naših občanah.

Zato redno ali pa vsaj občasno koristite trim stezo v Titovem Velenju, ki je speljana po gozdu pri vili Herberstein.

Zelimo vam veliko zadovoljstva in dobrega počutja!

Strokovni sodelavec ZTKO, Marko Borata

KIT ZKZ MOZIRJE
tzo KMETIJSTVO

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje obvešča, da še
RAZPRODAJA ŽIVE KOKOŠI
pri kooperantki **MARIJI ŠPENDE**, Prihova 28, NAZARJE, tel. 831-440.
Kokoši so srednje težke, rjave, primerne za zakol ali za nadaljno rejlo!
Cena za kokoš je 300,00 din. Kupcem nad 20 kokoši priznamo 15 % popusta.
Razprodaja je vsak dan v navedenem roku.

blažej center

A 9150 PLIBERK, TELEFON 99434235—2194

POZDRAVLJENI, SOSEDJE!-Za vas smo zgradili novo prodajalno, ki smo jo preimenovali iz supermarketa v

blažej center

NUDIMO VAM VELIKO IZBIRO
IN NIZKE CENE Cene veljajo do 25. julija 1984

BRAUN

brivski aparat

samo ASch 498,—

VSE VRSTE MREZIC NA ZALOGI!

ELEKTRONSKA
moška ali
ženska URA

že od ASch 69,—

ŠKARJE

za živo mejo

za izvoz ASch 1082,—

PLASTIČNA -ležalna

blazina

ASch 69,—

vrtni
senčnik

Ø 180 cm

z različnimi
lepimi vzorci

ASch 179,—

skodle kritina

za izvoz 1 m² ASch 69.90

Elektronski

vrtni stroj z udarcem

400 vatov
levi in desni obrat

za izvoz ASch 842,—

S tem kuponom dobite 2 compact-

-kaseti C 60

za samo

150,— din

KONSUM

A 9150 PLIBERK, TELEFON 99434235-2085

Preselili smo se v novi

blažej center

POZOR

Cene veljajo tudi pri

LABOD
(Lavamünd)

RAMA 1/4 kg

ASch 7,90

SHAMTU — lak za lase 300 gr. dz.

ASch 16,90

FA — deodorant 110 gr. doza

ASch 17,90

NIVEA — krema 250 gr. doza

ASch 23,90

"Babette" ČOKOLADA 300 gr.

ASch 17,90

Za nakup se priporočata

blažej center

in

KONSUM

Cene veljajo do 25. julija 1984

UGODNA MENJAVA DINARJA!

S tem KUPONOM dobite v

KONSUM

1kg ALVORADA
Wiener Kaffee
MINAS

za samo 550.— din

KOLEDAR

ČETRTEK, 19. julija — ZLATA PETEK, 20. julija — MARJETA SOBOTA, 21. julija — DANIEL NEDELJA, 22. julija — DAN VSTAJE PONEDELJEK, 23. julija — BRIGITA TOREK, 24. julija — KRISTINA SREDA, 25. julija — JAKOB

MALIOGLASI

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da bo slaščičarna Movh iz Šoštanja, zaradi kolektivnega dopusta ZAPRTA od 22. 7. 1984 do vključno 8. 8. 1984. KUPIM do 30 komadov visokovalnih SALONIT PLOŠČ (kritine). Zidanškova 4, stanovanje 1, Titovo Velenje.

CENJENE STRANKE! OBVEŠČAM VAS, DA SEM ODPRL OPTIKO na Kardejevem trgu 3 v Titovem Velenju. Izdelujem vse vrste očal na recepte, popravilam očala, na zalogi pa imam tudi veliko izbiri najrazličnejših modernih sončnih očal. SE PRIPOROČA OPTIK FRANJO ROŽIČ!

PRODAM OSEBNI AVTO pasat, letnik 76, prevoženih 85.000 km, garažiran, dobro ohranjen, cena po dogovoru. Ogled možen v soboto popoldan in nedeljo dopoldan Jožica Vodončnik, Veljka Vlahoviča 45, stanovanje 3, Gorica, Titovo Velenje.

PRODAM HLADILNIK za kampiranje, stilni lesenec ter uvoženo poročno obleko bele barve št. 38-40. Informacije na tel. 851-579, po 15. uri.

UGODNO PRODAM ŠTEDILNIK Gorenje — 4 plin, 2 električna, plinska pečica. Informacije po telefonu 851-427, zvečer.

PRODAM diatonično Hohner HARMONIKOY z enajstimi registri. Naslov: Marjan Basle, Jenkova 17, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM PUHALNIK z elektromotorjem znamke Oleo-Tehnik (za siliranje), elektromotor 7,5 KW in nove gume za traktor, dimenzije 7,50 — 20. Stane Hosner, Lokovica 66, Šoštanj.

PRODAM POMIVALNI STROJ Gorenje. Telefon 850-087.

ZAMENJAM PRENOVLJENO ŠTIRISOBNO STANOVANJE — 104 m², na Kersnikovi 1, v Titovem Velenju, za manjše, najraje dvosobno. Stane Rek, Kersnikova 1/6, 2. nadstropje.

PRODAM 60 m² SALONITNIH PLOŠČ — kritin. Debelak, Veljka Vlahoviča 45, Titovo Velenje.

PRODAM KAVČ, 2 FOTELJA in TABURE. Steinbacher, Foitova 8, Titovo Velenje. Telefon: 850-768.

PRODAM AVTORADIO s kasetarjem in ekvilajzerjem ter boksa 2 x 30 W. Blaž Jurko, Sercerjeva 15, Slovenj Gradec. Telefon: 062 841-290.

PRODAM OTROŠKI ŠPORTNI VOZIČEK. Zdenko Lah, Veljka Vlahoviča 43, Titovo Velenje.

KUPIM OTROŠKI AVTO SEDEŽ. Telefon: 850-670.

ČEVJARSTVO IRMAN iz Šoštanja OBVEŠČA CENJENE STRANKE, da bo delavnica od 20. julija do 15. avgusta zaradi letnega dopusta zaprta. Hvala za razumevanje!

UGODNO PRODAM AVTO RADIO. Harvard, telefon: 850-510 (nova številka 854-251).

PRODAM NOVO MOTORNO ŽAGO znamke McCulloch PM 5,10 z garancijo. Informacije na tel.: 850-510 (nova 854-251) popoldne.

PRODAM KRAVO Šeko, drugič brejo (6 mesecev). Avgust Kovačič, Mali vrh 73/A, Šmartno ob Paki.

PRODAM nove, usnjene PLANINSKE ČEVLJE št. 40. Telefon: 851-872.

PRODAM dve odlični ohranjeni KOLESI PONY ROG maks in mini. Ogled je možen na Foitovi 2, stanovanje 3, v Titovem Velenju.

DEŽURSTVA

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

ČETRTEK, 19. julija, dnevni dr. Žuber, nočni dr. Preme PETEK, 20. julija, dnevni dr. Lešnik, nočni dr. Grgič SOBOTA, 21. julija, glavni dr. Markovič, notranji dr. Zupančič

NEDELJA, 22. julija, glavni dr. Markovič, notranji dr. Grgič PONEDELJEK, 23. julija, dnevni dr. Marolt, nočni dr. Koren

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ:

ČETRTEK, 19. julija, dr. Pirtovšek
Od 20. julija do 23. julija dr. Menih

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek in petek, 19., 20. 7. ob 18. in 20. uri: DVOBOJ MOČNIH — hongkonški, kung-fu.
Petek, 20. 7. ob 10. uri: ŠERIF V DOLINI NILA — italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Bud Spencer

Sobota in nedelja, 21., 22. 7. ob 18. in 20. uri: ŠERIF V DOLINI NILA — italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Bud Spencer
Ponedeljek, 23. 7. ob 10. uri: OMAR MAŠČEVALEC — italijansko-španski, pustolovski.
Ponedeljek in torek, 23., 24. 7. ob 18. in 20. uri: OMAR MAŠČEVALEC — italijansko-španski, pustolovski.

Sreda in četrtek, 25., 26. 7. ob 18. in 20. uri: KO TUJEC POKLIČE — ameriški grozljivka.
Sreda, 25. 7. ob 10. uri: KO TUJEC POKLIČE — ameriški, grozljivka.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 21. 7. ob 18. in 20. uri: FANTJE IZ MAKSOVEGA BARA — ameriški.

Nedelja, 22. 7. ob 18. in 20. uri: DVOBOJ MOČNIH — hongkonški, kung-fu.

Ponedeljek, 23. 7. ob 18. in 20. uri: ŠERIF V DOLINI NILA — italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Bud Spencer

Sreda, 25. 7. ob 18. in 20. uri: OMAR MAŠČEVALEC — italijansko-španski, italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Bud Spencer

KINO BRASLOVČE

Nedelja 22. 7. ob 19. uri: SMRT V ULICI ANGEL — avstralski, triler.

Sreda, 25. 7. ob 20. uri: ŠERIF V DOLINI NILA — italijanski, avanturistični.

ELEKTROKOVINARSKA OPREMA n.s.o.
Titovo Velenje, Celjska 9/b.c.

Po sklepu komisije za delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja z dne 10. 7. 1984 razpisujemo prosta dela in naloge

1. PROJEKTIRANJE ZAHTEVNIH TEHNOLOŠKIH POSTOPKOV — 1 izvajalec

pogoji:

— dipl. inž. strojništva

— 3 leta delovnih izkušenj

2. USMERJANJE PROGRAMA (programa strešnih oken) — 1 izvajalec

pogoji:

— dipl. inž. strojništva

— 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih

3. VODENJE STROŠKOVNO KALKULACIJSKEGA ODELKA — 1 izvajalec

pogoji:

— ekonomist

— 2 leti delovnih izkušenj

4. ZELO ZAHTEVNO KALKULIRANJE — 1 izvajalec

pogoji:

— strojni tehnik

— 4 leta delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih

5. SAMOSTOJNO ANALIZIRANJE DELOVNIH PROCESOV — 1 izvajalec

pogoji:

— strojni tehnik

— 2 leti delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih

6. SAMOSTOJNA ORODJARSKA DELA — 3 izvajalci

pogoji:

— oblikovalec kovin — IV. stopnja

7. SAMOSTOJNA KLJUČAVNIČARSKA DELA — 3 izvajalci

Pogoji:

— oblikovalec kovin — IV. stopnja

8. UMIRJANJE IN KONTROLIRANJE STIKAL BREZ DOTIKA — 3 izvajalci

pogoji:

— KV električar ali RTV mehanik

— 6 mesecev delovnih izkušenj na podobnih delih

9. VZDRŽEVANJE STROJEV IN NAPRAV V OBRATU ZGORNJA POLSKAVA — 1 izvajalec

pogoji:

— strojni ključavničar ali KV orodjar

— 3 leta delovnih izkušenj

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na Kadrovsko službo Elektrokovinarske opreme, Titovo Velenje, Prežihova 1. Rok prijave je 15 dni od dneva razpisa.

X X X

Po sklepu delavskega sveta TOZD Serijska proizvodnja z dne 26. 6. 1984 razpisujemo dela in naloge s posebnimi pooblastili

VODENJE PROIZVODNJE — TOZD SERIJSKA PROIZVODNJA

Pogoji: inž. strojništva, 4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih

Mandatna doba traja 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na Kadrovsko službo Elektrokovinarske opreme, Titovo Velenje, Prežihova 1 — z oznako ZA RAZPISNO KOMISIJU TOZD SP.

Rok prijave je 15 dni od dneva objave razpisa.

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

21. julija in 22. julija, dr. Radenko Lubarda, Stanetova 32, Titovo Velenje

DEŽURNI VETERINAR ŠOŠTANJ:

Od 20. julija do 27. julija, Franc Blatnik, dipl. veterinar, Prešernova 22 E, Titovo Velenje, telefon: 852-253

Dopisujte v naše glasilo

ZAHVALA

Ob mnogo prerani izgubi drage hčerke, žene, mame, sestre in tete

Barbare Fijavž

se zahvaljujemo govornikom tovarišema Drevu in Aubrehtu, tovarišu Pečečniku za organiziranje prevozov, TOZD jama Pesje, ESO, TOZD KKO, Gorenje—TOZD Pralna tehnika, pevcem Vinske gore, duhovniku za opravljen obred, sosedom ter vsem ostalim, ki so darovali vence in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci: mama, mož Tone, sinova Zvonko in Darko, sestra Mimica, brata Ludvik in Milan ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Izgubili smo našega dobrega moža, ata, starega ata, brata in strica

Franca Aberšeka

iz Kidričeve 17, v Titovem Velenju

Hvala vsem za darovano cvetje in tolažilne besede v teh bridkih trenutkih. Hvala Društvu upokojencev, častni rudarski straži, rudarski godbi in duhovniku za opravljen obred.

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi drage mame in stare mame

Jožefe Cerar

rojene SLATINŠEK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za številne obiske in spodbudne besede v zadnjih tednih njenega trpljenja ter vsem, ki so prinesli cvetje, izrekli sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se moškemu pevskemu zboru in ženskem kvartetu z Ljubnega ob Savinji.

Žalujoci: hčerka Marija, sinova Slavko in Franc z družinami ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

ob mnogo prerani in bridki izgubi dragega sina in brata

Ivana Bruneta

iz Gorenja 1 a, Šmartno ob Paki

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, soščolcem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo kolektivu GORENJA in njegovim najožjim sodelavcem za tako nesebično izkazano pomoč. Iskrena vam hvala.

Zahvala velja tudi kolektivu REK-TOZD DPG Velenje, godbi Zarja iz Šoštanja, govornikom in pevcem za zapete žalostinke.

Žalujoci: mama, brat in sestra ter ostalo sorodstvo

S taborjenja v Ribnem

Kako je dvajset tabornikov reklo svoj „da“

Kot že nekaj let nazaj so tudi letos taborniki občinske zveze Velenje zamenjali svoje domove s platnjenimi strehami. Od 3. pa do 12. julija so gozd spoznavali taborniki iz Titovega Velenja, od 12. pa do 22. julija pa taborniki iz Soštanja, Smartnega ob Paki in Topošnice. V prvi izmeni je taborilo 190 otrok, razdeljenih v 19 vodov.

Ob prihodu je tabornike pričakal dež in takoj so se pričele širiti zgodbe, češ da so čebelnice in tabornice preveč čvekale, zato pa sedaj dežuje. No, ob dežju niso obupali, pač pa so hitro poiskali šotore vsem tabornikom in formirali vode. Ob tako kislem vremenu, kot je bilo prvi dan, ni bilo veliko razlogov za optimizem. Naenkrat so vsi v taboru postali vremenoslovci, nekaj je bilo tudi tistih, ki so si nadeli imena znanih vremenoslovcev, na primer Trontelj. Vsak je napovedal po svoje, vsi pa, da bo že čez dva dni lepo. In res. Ob dveh oblačnih dnevih nas je tretje jutro pozdravilo sonce. Veselju ni bilo kraja.

V taboru so bile že organizirane vrste in življenje je dobivalo svoj zalet. Pojavile so se Bolhe (pa ne prave), Vevecice, Martinčki, Divji prašiči in celo slovit Rembrandt. Vodniki so dobili vode in od njih je bilo odvisno, ali bo najmlajšim taborenje všeč.

Taborni dan se je pričel s piskom na rog. Vodnik je zbral svoje varovance ter jih peljal na telovadbo in umivanje. Za tem je bilo na vrsti pospravljanje šotorov ter dviganje zastave. Ob dvigu zastave se poje taborniška himna, zastavo pa dviga stražarski vod. Pri zboru vodniki podajo »raport« taborovodji ob prisotnosti svojega voda, taborovodja pa določi dežurni in stražarski vod. Šele nato je na vrsti zajtrk in čiščenje tabora. Končno pa napoči trenutek, ko vodi odidejo v svoje kotečke. V njih si postavijo pravi mali tabor: šotor, ognjišče, jambor... vse je tu. To je delo najmlajših. Danes je morda vod naredil majhno opazovalnico, jutri pa bo zgradil pravo, veliko, s katere bo

opazoval okolico. Takšen napredek je opazen pri tabornikih z nekoliko daljšim stažem. Kar pogledimo si vodnike. Še pred sedmimi, osmimi leti so komaj znali držati sekuro v rokah, danes pa iztesajo pravo majhno donovališče.

Dopolodne je v gozdu vedno hitro minilo. Po kosilu so vodi odšli na svoj prostor ob Mlaki oziroma Savi. Ob vožnji s kanujem, kajaki in opravljajo veččin je mimi prostostek dneva. Prišla je noč in z njo taborni ogenj. Zagorela je piramida in ob tabornem ognju je zadonela taborniška pesem. Na vrsti so bili mladi talenti, da pokažejo svoje igralske in govorniške sposobnosti. Po uri in pol je ostala budna le še straža. V taboru je nastala tišina, nanj pa je legla hladna meglena noč. Slišal se je le presket stražarskega ognja.

Jutro! Vsak dan prinese nekaj novega. Izleti, lov na diverzante, obisk Toneta Svetine, avtorja uspešnice Ukana, upihovanje sveč, bivakiranje, krst, taborniška poroka, vse to je popestrilo dneve.

Letos vam bomo opisali upihovanje sveč in taborniško poroko. Ko je pred taborniki le še nekaj dni bivanja v platinenem mestu, zaživi tabor nekoliko dlje v noč. Vodi odidejo v svoje kotečke. Tam se razdelijo v dve skupini: obrambno, ki brani svoj vodov koteček pred napadalci in napadalno, ki napada ostale vodove kotečke. Cilj vseh teh skupin je, da ji napadalci ne upihnejo sveče, ki je postavljena v kotečku oziroma, da upihnejo svečo sosednjemu vodov. Prav zanimivo, včasih malce grozeče je slišati krike, ki se razlegajo v gozdu med napadom. Ob koncu akcije se ugotovi število upihjenih sveč in število ujetih napadalcev. Najuspešnejši vod pa je nagrajen. Zgodbe o napadu pa še dolgo krožijo v taboru. Tu in tam se najde kakšna modrica, pa vroče krvi tudi ne manjka.

Zadnji večer je bila na vrsti taborniška poroka. Zanimiva je bila predvsem zaradi množičnosti. Poročilo se je kar 10 parov. Toliko se jih ni verjetno v vsej zgodovini odreda Jezerski zmaj. Matičar je imel veliko

Po kosilu se prileže sončenje ob Savi.

Starejši vodi imajo v programu zahtevnejše naloge. Ena izmed teh je izdelava vrš. Vrše so iz naravnega materiala spletene mreže za lovljenje rib.

dela. Saj si predstavljate 20 ogrehtih src, ki komaj čakajo, da izdahnejo svoj da, pa še priče, ki se ponosno trkajo po prstih. Poroka je potekala po vseh pravilih mednarodne organizacije za sklepanje zakonskih zvez (MOSZZ) in kot je povsod, kjer se naenkrat poroči več parov, je tudi tu posebna komisija izbrala najlepši in najbolj simpatičen par. Naziv Par Kajuhovega tabora 84 sta dobila Matjaž in Marinka. Prijatelji so jima zaželeli srečno zakonsko življe-

nje, kot poročno darilo pa so jima podarili osem litrov stila in napolitanke.

Tako je minilo še eno taborenje. Še deset nepozabnih dni zapisanih v dnevnikih medvedkov in čebelic, tabornikov in tabornic, mnogo pa ostaja nenapisanega in to je treba doživeti. Pa še nekaj. Človek bo naravo obvladal takrat, ko bo poznal vse njene skrivnosti. Teh pa je veliko in začetni je treba pri najlažjih in nam najbližjih.

Aleš Ojsteršek

Ognjišče, kjer je kmalu zagorel čaj, v kotelku pa se je skuhal čaj —

Postavitve zvezdnega ognja

Vroč in soparna nedelja je tudi letos privabila nekaj tisoč obiskovalcev iz bližnje in daljne okolice na Graško goro na tradicionalno srečanje narodnozabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin. V nedeljo je bilo že deveto, zanj se je prijavilo kar 22 ansablov oziroma skupin, na Graško goro pa jih je prišlo »samo« 16. Kaže, da preostali prijavljeni niso zaupali vremenu in so raje ostali doma. Prav so imeli, kajti, kot marsikje drugod, se je tudi na Graški gori močno vilo in prekinilo to tradicionalno prireditev. Izvedli so le prvi tekmovalni del, v katerem so ocenjevali izvirnost besedil in izvedbo skladb na temo Graška gora med NOB in danes. Žirija v sestavi Ciril Vertačnik, Vinko Šmajns in Konrad Dolar je prvo nagrado podelila ansamblu bratov Sušec iz Ravn, drugi je bil ansambel Breznik iz Soštanja, tretji pa Simona Oevirka iz Polzele.

Organizatorji — kulturno društvo Ivan Cankar iz Plešivca vabi vse, ki so bili v nedeljo na srečanju, da se tudi to nedeljo vrnejo na Graško goro. Nadaljevali bodo zabavni del, ki se bo začel ob 15. uri. Za veselo razpoloženje pa bodo poskrbeli Fantje treh dolin. Seveda le, če ne bo spet dežja.

Miličniki so zapisali

HUDA DELOVNA NEZGODA

Preteklo sredo, 11. julija, ob 16. uri se je v jami hudo telesno poškodoval rudar Rukip Sulejmanović. Na levi nogi mu je odrezalo prste. Vzroke nesreče se raziskujejo.

LAŽJE TELESNO POŠKODOVANI

To nedeljo, 15. julija, ob 14.45 uri se je pripetila prometna nesreča v križišču Titove in Šaleške ceste. V nesreči so se lažje telesno poškodovale tri osebe, med njimi tudi voznik osebnega avtomobila M. O. za katerega sumnja, da je vozil pod vplivom alkohola.

IZSILJEVAL PREDNOST

Kot kaže, so imeli delavci velenjske postaje milice to nedeljo precej dela. Ob 10. uri dopoldne se je namreč na križišču Jenkove in Kidričeve ceste v Titovem Velenju zgodila še ena prometna nesreča. Tokrat jo je zakrivil voznik osebnega avtomobila Mehmedalja Kartović, ki je izsilil prednost vozniku kolesa z motorjem Francu Ulagi. Ta se je v nesreči lažje telesno poškodoval. Pomoč so mu nudili v slovenjegraški bolnišnici.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

7. julija okrog 11. ure zvečer sta v gostinskem lokalu Falec v Kavčah kršila javni red in mir brata Č. Razbijala sta steklenino in pretepla enega gosta ter ga telesno poškodovala. Svoje dejanje pa bosta vročokrvneža morala opravičiti pred sodnikom za prekrške.

Dva dni kasneje, 9. julija, ob 18.25 uri ni vedel kam bi s prevečno energijo J. R. Lotil se je O. M. ter ga pretepel, med objestnostjo pa razbil stekla na osebnem avtomobilu.

V sredo, 11. julija, nekaj po 13. uri je J. V. skupaj z ženo, cesta na Selo L. pretepel stanovalko M. Š. Svoje dejanje bosta morala »obrazložiti« še sodnikom za prekrške.

15. julija ob 11. zvečer so se stegli tudi v restavraciji Jezero v Titovem Velenju. V pretepu sta bila lažje telesno poškodovana D. R. in D. H. iz Rekevega samskega doma.

Istega dne okoli 21. ure, je M. K. brez vzroka na cesti na Kardejevem trgu napadel in pretepel svojo znanko. Zakaj je to storil, bo moral povedati pred sodnikom za prekrške.

TUDI TO SE ZGODI

Pretekli teden je aeka občanka na postaji milice prijavila tatvino milijon 100 tisoč dinarjev. Izginili naj bi v dopoldanskem času iz njene stanovanjske hiše. Med ogledom so delavci postaje milice ugotovili, da je omenjeni denar občanka založila.

Preteklo soboto ob 17. uri je Ivan Božič iz Lužnice prijavil na postaji milice prometno nesrečo, v kateri naj bi bili trije mrtvi. Miličniki so seveda takoj pohiteli na kraj nesreče in ugotovili, da jih je občan posteno potegnil za nos. Na kraju dogodka so našli le voznika osebnega avtomobila Borisa Klampferja iz Zalca, ki je zaradi neprimerne hitrosti zavil s ceste. Pri tem je nastala le materialna škoda. Prijavitelj nesreče je miličnikom kasneje povedal, da ga je o nesreči, v kateri naj bi umrle tri osebe, obvestil sam voznik Boris Klampfer.

Tekmovanje v veččinah SLO in DS

V nedeljo je bilo v krajevni skupnosti Konovo tekmovanje v veččinah s področja splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite. Zgledno ga je organizirala krajevna konferenca ZRVS Konovo — Paka, nastopilo pa je osem tričlanskih ekip. Vzrok za manjšo udeležbo je med drugim tudi pričetek letnih dopustov. Udeleženci so se pomerili v metanju ročaj bombe v cilj, opisu lahkega orožja, v poznavanju krajevnih skupnosti, nevarnosti gozdnih požarov, vse pa so združili s pohodom.

Nedajškega tekmovanja so se poleg domačih udeležile tudi ekipe sosednjih organizacij ZRVS. Največ znanja je pokazala in osvojila prvo mesto ekipa starešin iz Gaberka, ki so jo sestavljali Mirko Verhovnik, Alojz Tajnik in Vinko Škarlovnik. Druga je bila ekipa Konovo I, tretja Konovo II, četrta ekipa ZSMS Konovo in tako naprej. Prve tri ekipe so prejele tudi knjižne nagrade.

Ob koncu tekmovanja so njegov potek tudi strokovno ocenili.

Rezervni starešine iz krajevne konference Konovo — Paka so se odločili, da bodo s podobnim preverjanjem znanja in spretnosti v jeseni nadaljevali, k sodelovanju pa znova povabili tudi starešine iz sosednjih organizacij ZRVS. Prepričani namreč so, da je takšna oblika sodelovanja in medsebojnega spoznavanja pomemben prispevek h krepitvi splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite.

B. Mugerle

Mali nogomet Vodijo Roje

Osnovna organizacija ZSMS iz Smartnega ob Paki je tudi letos pripravila letno ligo v malem nogometu. Letos tekmuje 7 ekip. Najboljša bo ob koncu tekmovanja prejela prehodni pokal, letos pa bodo izbrali še najboljšega strelca lige.

Po 4 kolutih vodi ekipa Roj s 6 točkami pred Paško vasjo, 4 točke in drugo ekipo Rečice, prav tako 4 točke. Prva ekipa Rečice je četrta, nogometisti Smartnega, lanski zmagovalci, so s 3 točkami peti. Malinovci so zbrali 3 točke, Podgora pa 1. Najboljši strelac je dosedaj Drago Lukner s 6 zadetki.

Trim plavanje

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo v nedeljo, 22. julija, od 9. do 18. ure pripravila na bazenu v Titovem Velenju trim plavanje.

Vsak, ki bo preplaval progo, dolgo 100 metrov, ne glede na rezultat, bo prejel značko trim plavalca in nalepko akcije. Družine z najmanj tremi člani pa še družinsko priznanje.

Stil plavanja lahko poljubno menjate, počivate pa lahko samo na obratu in še to največ 10 sekund. Tako so organizatorji zagotovili določeno intenzivnost plavanja.

Če bo v nedeljo deževalo akcije ne bo.

Zmaga Velenjčanov

V Arandželovcu je bila v okviru republiškega prvenstva v moto športu tudi že tradicionalna dirka za memorial Huberta Camleka.

V kategoriji prikoličarjev do 1000 cmc je drugi zapor in s precejšnjo prednostjo zmagala posadka Valentin in Alojz Kreuh-Wartburg

(AMTK Titovo Velenje) pred dvojico Tomič—Jakob — BMW in parom Novak—Grebensek — Yamaha (oba AMD Šaleška dolina).

Tekmovanje je bilo zelo dobro pripravljeno, velja pa omeniti tudi izredno gostoljubnost prirediteljev.

Alojz in Valentin Kreuh pred startom

V PONEDELJEK NA VELENJSKI TRŽNICI

Smokve, smokve

Ta ponedeljek je bilo na velenjski tržnici še posebno živahno. Prodajalcem sadja in zelenjave so se pridružili še drugi, ki so prodajali najrazličnejše stvari. Pa kaj bi vam razlagali, tako je vsakega petnajstega v mesecu. Prodajalci, ti že vedo zakaj pridejo ravno takrat. Mi se bomo tudi tokrat omejili samo na sadje in zelenjavo, ki jo je bilo v ponedeljek na stojnicah toliko kolikor vam srce poželi.

Zanimivo pri zelenjavi: kumarice so prodajali po 60 ali 80 dinarjev za kilogram, čebulo po 70 in 80 dinarjev, papriko po 120 dinarjev, paradiznik po 100 dinarjev. Vsakega malo pa je solata! Kilogram korenja je veljal 100 dinarjev, stročji fižol je bil po 150 dinarjev, krompir lahko kupite za 60 ali 80 dinarjev, odvisno pač od tega pri katerem trgovcu si ga izberete in kakšen je, česen pa prodajajo po 300 dinarjev za kilogram.

Sadje: veliko je hrušk, prodajajo pa jih po 100 dinarjev, jabolka, letošnja so po 120 dinarjev, dobite jih tudi za 100, najboljša in najlepša pa so po 160 dinarjev, marelice imajo tudi zelo različno ceno, ta se razvrsti po kvaliteti, slabše dobite že za 120 dinarjev, nekaj srednjega je po 140 dinarjev, resnično lepe, skoraj tako, da ne moreš od njih odtrgati pogleda, imajo le eno napako, po 200 dinarjev jih ponujajo, breskve so cenejše, prodajajo jih po 80, 100 ali 120 dinarjev nekaj je še česen po 100 dinarjev so, zelo mehke, a sladke banane so ponujali po 100 dinarjev, tiste res lepe pa so veljale 240 dinarjev pri kilogramu. Slive so po 200 dinarjev, lubenica pa še vedno po 100 dinarjev pri kilogramu. Prodajajo tudi suhe slive, po 120 dinarjev. In še nekaj — na trgu so tudi že smokve. Za kilogram je potrebno dati prodajalcu dva »ta rdeča«.

TRGOVINE

PLIBERK - ŠMIHEL - LABOD

3 x VAM NUDIMO: GENEJŠI NAKUP KOT DRUGJE

POSEBNO UGODNE CENE
VELJAJO DO 31. JULIJA 1984.

ČE STE V AVSTRIJI,
SE VAM PRIPOROČAJO SPAR
TRGOVINE
PLIBERK — ŠMIHEL — LABOD

S TEM KUPONOM

DOBITE PRI SPAR PLIBERK
 ŠMIHEL
 LABOD

1 PLINSKI VŽIGALNIK
ZA 1 DINAR